

Учбовий посібник

ЗЦІЛЕННЯ ПОРАНЕНОГО СЕРЦЯ

Джек Фрост

Зміст

1. [Обкладинка «Джек Фрост - Зцілення пораненого серця»](#)
2. [Про книгу та автора](#)
3. [Вступ](#)
4. [Що таке вражений дух?](#)
5. [Найбільш типові причини душевних травм](#)
6. [Як уражений дух впливає на душу \(розум, волю, емоції та особистість\)](#)
7. [Роль реакції у відповідь на поранення](#)
8. [Типи особистостей, що формуються під впливом ураженого духу.](#)
9. [Відносини, розвинені під впливом душевних травм](#)
10. [Подружні / батьківські відносини, розвинені під впливом душевних ран](#)
11. [Відношення християн, які мають душевні рани, до Бога](#)
12. [Чи маю я вражений дух?](#)
13. [Живлення нашої духовної людини](#)
14. [Як уражений дух може вплинути на наше духовне життя](#)
15. [Дорога до лікування](#)
16. [Лікування ураженого серця \(Відкритий тест\)](#)
17. [Додаткова література](#)

Про книгу

«Зцілення пораненого серця» (оригінальна назва: *Experiencing Father's Embrace*) — це визнана християнська праця, присвячена глибокій емоційній трансформації, подоланню духовного сирітства і побудові щирих, близьких стосунків з Богом як Отцем, що любить.

Книга пропонує практичний шлях зцілення та допомагає читачеві:

- **Зруйнувати внутрішні бар'єри:** подолати страх, сором і релігійний формалізм, які заважають повністю довіритись Творцю.
- **Звільнитися від минулого:** скинути вантаж застарілих образ, гіркоти та емоційних ран, завданих відкиданням або земними батьками.
- **Набути справжньої ідентичності:** перейти від мислення раба до усвідомлення себе рідним сином або дочкою Бога.
- **Пережити безумовне кохання:** глибоко відчувати Боже прийняття та спокій, які не залежать від життєвих обставин, успіхів чи невдач.

Про автора

Автором книги є **Джек Фрост (Jack Frost)** — відомий християнський спікер, учитель, пастор та засновник міжнародного служіння *Shiloh Place Ministries*.

Джек Фрост писав цю книгу не як теоретик, а на основі важкого особистого досвіду. Пройшовши через суворе виховання, роки трудового рабства, емоційного вигорання та кризи в сім'ї, він пережив радикальне одкровення про Божу любов як Батька. Це повністю відновило його шлюб та служіння. Разом зі своєю дружиною Трішею (Trisha Frost) він присвятив життя тому, щоб допомагати лідерам і віруючим у всьому світі знаходити зцілення від душевних ран та відновлювати зруйновані стосунки.

Вступ

Цей підручник не є твердженням будь-якої теологічної позиції. Це засноване на досвіді розуміння того, що переживають люди, як і я сам, які отримали душевні травми. Досліджуючи цю тему, я буду спиратися на Писання, хоча я не вважаю свою роботу теологічною, а так само не розглядаю тему душпаستовництва.

Тема душевних травм дуже складна для викладання. Як часто вона змушує людей проводити занадто багато часу, думаючи про свої душевні рани і таким чином вони починають сприймати себе як жертву. Боб Сордж сказав: «Хрест це Божа жердина для збереження рівноваги. Якщо ви не впевнені, що те чи інше вчення збалансоване належним чином, досліджуйте його через призму Хреста. Хрест це найвірніша протитрута від теологічних помилок». Будь-яке зцілення має виходити від Хреста.

Для тих, хто перебуває у служінні, важливо розуміти, що бути пораненим – це нормально. Ісус був! Навіть незважаючи на те, що Христос був досконалим у Собі, Його теж принижували та били.

«Він був зневажений і принижений перед людьми, чоловік скорбот і випробуваний на хвороби, і ми відвертали від Нього обличчя своє; Він був зневажений, і ми ні в що не ставили Його. Але Він узяв на Себе наші немочі і поніс наші хвороби; а ми думали, що Він був вражений, караний і принижений Богом. Але Він був вражений за гріхи наші і мучений за беззаконня наші;

покарання нашого світу було на Ньому, і ранами Його ми зцілилися» (Ісая 53:3-5).

Завдяки Хресту та його можливості приносити смерть старій людині та життя новому, Христос зміг перенести увагу зі Своїх страждань на можливість Хреста використати Його рани для зцілення інших та зміни світу. (2 Кор. 1:3-4).

«Отже, хто в Христі, той нове творіння; давнє минуло, тепер все нове. (2 Кор.5: 17).

Це наш стан у Христі. У Ньому ми досконалі та нові створіння.

«Ми ж усі, відкритим обличчям, як у дзеркалі, дивлячись на славу Господню, перетворюємося на той самий образ від слави на славу, як від Господнього Духа.» (2 Кор. 3:18).

Це наш досвід у Христі. У Ньому ми перетворюємося день за днем «оновленням розуму нашого» (Рим. 12:2) та «оновленням духу нашого розуму» (Еф. 4:23). Ми маємо щодня «відкладати колишній образ старої людини» і «вдягатися в нову людину, створену за Богом, у праведності і святості істини». (Еф. 4:22-24).

Іншими словами, «ми повинні вмирати щодня» (1 Кор. 15:31) для всього, що в нас є невідповідним Христові. Це шлях Хреста.

Якщо ви втомилися жити тим життям, яким ви живете, цей підручник допоможе вам зосередити свою увагу на Хресті та його здатності змінити вас, а не на вас самих. Метою цього вчення є

висвітлення темних, потаємних ділянок вашої душі для того, щоб ви змогли прийти до Хреста і дозволили любові Ісуса змінити вас і, таким чином, змінити всі сфери ваших взаємин.

Цей підручник не для людей, які перебувають у депресії. Люди, які страждають на депресію, потребують великої кількості вираженої любові і прихильності, а не більшої тяжкості провини. Цей підручник створений для тих, хто шукає покаєння і зміни і може виявитися перешкодою для лікування людини від депресії.

Усі тексти Святого Письма цитуються за Синодальним перекладом Біблії (у перекладі з російської).

Що таке вражений дух?

Чарльз Соломон, християнський автор, який стикався з неприйняттям, сказав, що **98 %** християн мають ідентичні причини та результати неприйняття та душевних травм.

Це і станом емоційного здоров'я населення нашої країни.

Психологи кажуть:

- **82 %** Американців емоційно хворі;
- **24 %** мають проблеми з психікою середнього та високого ступеня;
- **58 %** мають проблеми з психікою слабкого та середнього ступеня.

Декілька ознак і характеристик емоційної незрілості.

- Той, хто шукає догоди склад розуму;
- Егоїстичний спосіб життя;
- Саме - руйнівна поведінка;
- Безвідповідальність;
- Недолік самодисципліни;
- Хронічна депресія;
- Боязнь і страхи;

- Згубні звички та схильності;
- Нездатність до гнучкості та змін;
- Хронічне занепокоєння;
- Руйнівна поведінка;
- Хронічні проблеми у взаєминах;
- Неконструктивна поведінка – недовіра, небалакучість, нечутливість;
- Душевна травма - це одна з найбільших перешкод до:
 - Близькість у наших сім'ях;
 - Близькість у наших взаєминах;
 - Близькості з Богом.

Ісая 54:1-6 дає ясну картину того, як душевні рани впливають на наші погляди на життя, на те, як ми сприймаємо себе та інших.

«Не бійся, бо сорому ти не зазнаєш, і не соромся, бо не будеш застиджена, бо про сором свого юнацтва забудеш, а ганьби удівства свого ти не будеш уже пам'ятати! ...Бо Господь був покликав тебе, як покинуту жінку й засмучену духом, й як жінку юнацтва Свого, як була ти відкинена...» (вірші з 4 по 6).

Опис сорому.

Сором впливає на вашу самооцінку. Він є причиною вашого бажання втекти та сховатися. Але ви відчуваєте, ніби не можете втекти, тому що вважаєте, що нічого не варті у своїх власних очах та очах інших. Вам здається, що кожен засуджує вас.

- Відкрити себе іншому, отже, бути відкинутим.
- Замішання через свої помилки.
- Відчуття «покинутості» - нужденний, спустошений, зневірений, самотній
- Впав духом - тривожний, неспокійний, скорботний.

Визначення сорому.

Збентеження через наші невдачі.

Назвіть дві сфери вашого життя, де ви все ще відчуваєте присутність сорому.

1 _____

2 _____

Молитва:

«Дякую Тебе, Господи Ісусе, що завдяки Твоїй крові я очищений від всякого гріха і неправди і більше не маю почуття сорому і зніяковілості через свої невдачі. Твоя пролита кров очистила моє сумління і змила нечистоту з мого тіла Я чистий і непорочний у Христі». (1 Ів. 1:9; Євр. 10:22; 2:11; 11:16).

Це часто веде у пастку сорому.

«...І злякався, бо нагий я, і сховався» (Бут. 3:10).

Характеристика знедоленості.

- Почуття небажане, знедоленості, марності, непричетності до групи чи відсутності друга.
- Бажати бути коханим та прийнятим, але відчувати, що людям немає до тебе жодної справи.
- Бути «чужим серед своїх» і не розуміти, як змінити ситуацію.

Це найпоширеніші душевні рани. Знехтуваність залишає вас з відчуттям «грудка в горлі».

Душевні рани можуть стати твердинею, що утворилася в тілі чи мисленні людини. Потім вони перетворюються на "звичний спосіб мислення" або "стереотип мислення", який впливає на наше уявлення про Бога, про інших та/або про себе.

«Зброя войовництва нашого не тілесна, але сильна Богом на руйнування твердинь: ними скидаємо задуми і всяку звеличення, що повстає проти пізнання Божого, і полонимо всяку думку в послух Христові. І готові покарати всяку непокору, коли ваша послух здійсниться» (2 Кор. 10:4-6).

Душевні страждання виникають, коли людина не почувається коханою і прийнятою або, коли її перестають приймати. Якщо ви не почуваєтеся прийнятим, то, отже, почуваєтеся знедоленим, глибоко переживаючи осуд чи свою незначимість. Знехтуваність - одна з найглибших ран, які можуть бути завдані людині. Вона може направити життя людини у певне русло на багато років уперед.

«Дух людини переносить її немочі; а вражений дух - хто може підкріпити його? («Уражений» - пригнічений, розбитий, нещасний.) (Прип. 18:14)

«...Похмурий дух сушить кістки». (Приповісті 17:22)

У чоловіка почуття знедоленості зменшує емоції, а у жінки, у цьому випадку, емоції зростають.

«Слова пліток — як ласі шматки, що проходять усередину утроби». (Приповісті 18:8)

Усередині людина ранима і м'яка, вона може відчувати біль і душевні рани, які наносяться ззовні. Душевні рани можуть переслідувати нас роками та негативно впливати на наші стосунки з іншими людьми. Це можна простежити з прикладу життя Ізмаїла, первородного сина Авраама, народженого Агари.

Він буде між людьми, як дикий осел; руки його на всіх...» (Буття 16:12).

«...Вони оселилися перед ліцеями всіх братів своїх» (Бут.25:18).

Ми створені на образ Божий і створені для спілкування - спілкування з Богом і людьми. Взаємини є сутністю нашої природи. Ми призначені простягати руку іншим, давати та отримувати від інших – від сім'ї, від друзів, у шлюбі.

Чотири основні потреби людини.

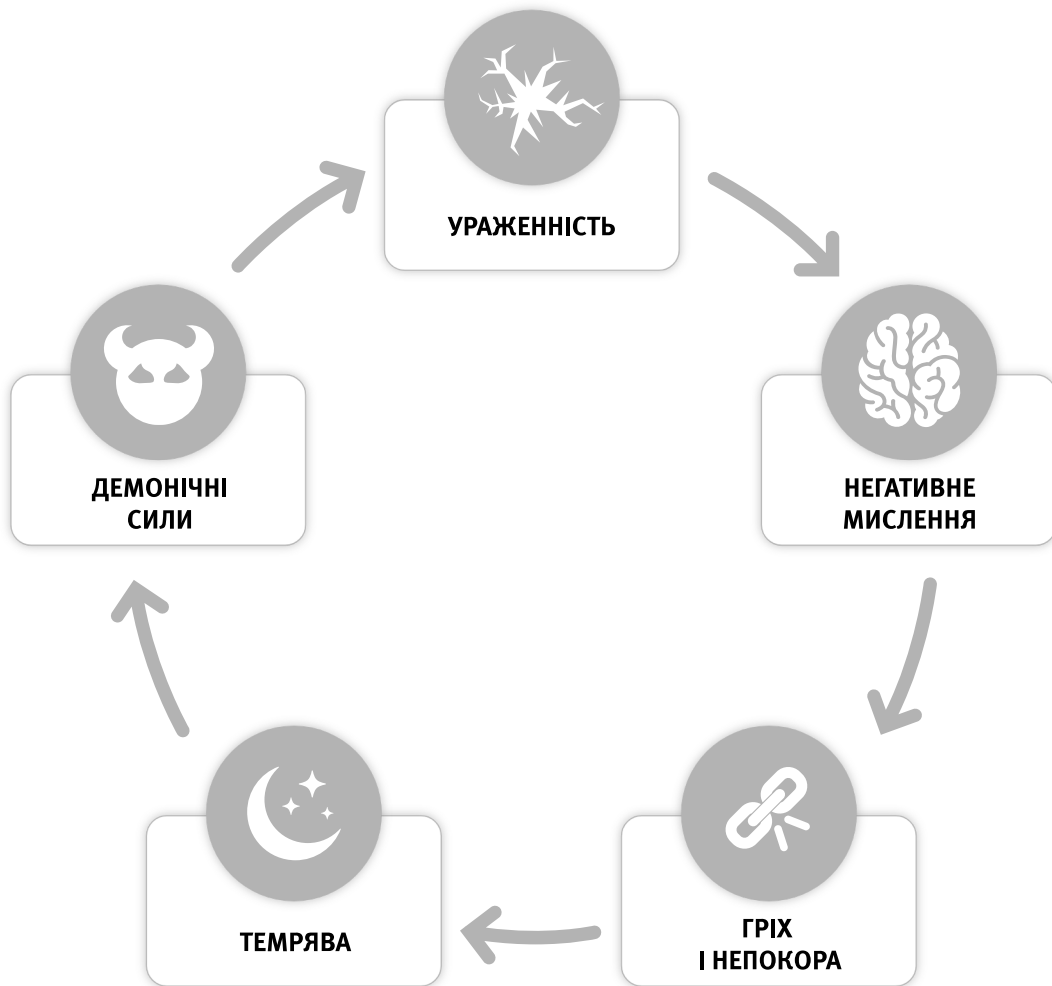
(Їжа та питво для душі - розум, воля, емоції та особистість).

1. **Безумовне кохання.** Кохання, виражене без будь-якого очікування отримати щось на заміну. Кохання, яке дає і не забирає. Кохання,

виражене в словах, думках та справах.

2. **Безпека.** Не просто бути у безпеці, але відчувати безпеку та захищеність. Бути в безпечному та затишному місці. Ви повинні відчувати себе в безпеці до отримання кохання.
3. **Похвала.** Почуття значущості, що підтверджується іншими. Почуття, що вас потребують і захоплюються вами.
4. **Ціль.** Причина жити. Розуміння мети. Щось, що дає нам надію на майбутнє.

Бог створив сім'ю для того, щоб ці емоційні потреби задовольнялися у повсякденному житті. У сім'ї здатність любити і вірити стає невід'ємною частиною нас. Душевні рани можуть утворитися через відкидання або глибокої образи, але дуже часто вони приходять просто через те, що нашій душі не вистачає харчування для цих чотирьох істотних потреб у сімейному житті. Людина може бути глибоко вражена і навіть не підозрювати про це, і в результаті задоволення праведних бажань, вона обирає неправильний шлях. Внаслідок нестачі любові в сім'ї, людина шукає любов, безпеку, похвалу або цілі у всіляких «неправильних» місцях. Уражений дух, таким чином, утворює замкнене коло болю, в якому перебувають багато християн майже все своє життя доти, доки Хрест не втрутиться.

Перерахуйте емоційні потреби, які не були задоволені у вас у дитинстві та як це вплинуло на вас у подальшому:

Кого вам потрібно пробачити за те, що ваші потреби не були задоволені?

Молитва:

«Господи Ісусе, я вибираю пробачити _____ за те, що вони не змогли піти назустріч моїм емоційним потребам у дитинстві. У серці я носив біль і був злий через біль, який я відчував. Я приношу _____ до Хреста і відпускаю їх. Вибач мені, що я так довго тримав у собі цей біль. Я сподіваюся на Тебе, Отче, тепер Ти задовольниш мої потреби».
(Марк 11:24, 25; Лука 23:34).

Найбільш типові причини душевних травм.

«І покладу ворожнечу між тобою та між жінкою, і між насінням твоїм і між насінням її; воно буде вражати тебе в голову, а ти жалітимеш його в п'яту» (Бут. 3:15).

Ми не намагаємося знайти помилку або звинуватити будь-кого. Але нам слід розглянути причини та наслідки. Ми не несемо відповідальності за рани, які нам завдали інші. Ми несемо відповідальність і відповідаємо за нашу реакцію у відповідь на поранення.

1. Розлучення.

- Народжує у дитині почуття незахищеності та страх.
- Діти страждають від відкидання його від того з батьків, що йде.
- Їх також відкидає той батько, який залишається.
- Часто створюється негативне уявлення про себе, самотність.
- Є причиною труднощів у взаєминах.
- Є причиною страху бути покинутим і не прийнятим.
- Діти часто звинувачують себе у розлученні батьків.

2. Діти алкоголіків.

- Повний розвал спілкування.

- Емоційні потреби незадоволені.
- Вони думають, що алкоголь цінніший, ніж вони.
- Страхи та почуття незахищеності наповнюють їхнє серце.
- Часто зазнають труднощів у емоційному зв'язку з іншими.
- Можуть ставати незалежними та самовпевненими.

3. Сім'я, де кожен відіграє свою роль.

- Сім'я із високим рівнем життя без права на невдачу.
- Жорсткі правила поведінки без близьких взаємин.
- Високі стандарти без прояву кохання та прихильності.
- Дитині залишається самому зображати кохання та схвалення.
- Може давати страх, незахищеність та порожнечу.

4. Ображають батьки (грубе дисциплінування або покарання без прояву кохання).

- Може бути емоційна, фізична, словесна або сексуальна образа.
- Мовчання завжди відкидає порядок (дисципліну).
- Джерело величезного внутрішнього болю.
- Причина почуття провини, нікчемності та сорому.
- Причина стриманого гніву.
- Наближення до Бога означає бути покараним знову.
- Руйнує в дитині почуття власної гідності і є причиною втрати сенсу життя.

5. Пасивний батько та домінуюча мати.

- Батько вважає, що ви знаєте про його любов до вас і тому рідко про це говорить. Ви не відчуваєте його кохання; це створює емоційний вакуум у серці дитини. Ви починаєте вірити, що Бог такий самий як ваш батько. Він пасивний. Він не знає, як задовольнити ваші потреби.
- Його не видно в будинку, навіть коли він удома.
- Домінуюча мати не відповідає Божому духовному порядку.
- Може розбещувати сексуальність дітей, таким чином вони починають шукати неправильні відповіді на правильні потреби.

6. Бути небажаною дитиною під час вагітності.

- Більшість «небажаних» дітей страждають від неприйняття.
- Діти, що народилися під час депресії батьків, становлять найбільший відсоток людей, які страждають на депресію.
- Діти, народжені від «неправильного сексу», можуть мати душевну рану.
- Усиновлені діти часто мають рану від того, що їх покинули.
- Почуття знедоленості може виникнути навіть тоді, коли дитина ще перебуває в утробі матері.
- Мати є передавач благополуччя. Вона може передавати любов чи зречення. Вона може передавати свої власні страхи, гноблення та занепокоєння.

7. Одна дитина в сім'ї отримує безмежну любов і увагу, тоді як інша позбавлена всього цього.

- Може залишити в дитині почуття, що вона людина другого сорту.

- Залишає приховану лють і злість.
- Може залишити у дорослій людині почуття, що Бог любить інших, але не її.

8. Смерть одного з батьків може залишити рану покинутості.

- Через смерть може з'явитися неусвідомлена агресивність проти коханої людини.
- Може вплинути на людину так, що вона звинувачуватиме Бога в цій смерті.
- Людина може звинувачувати себе за смерть.

9. Діти, позбавлені вираженого кохання чи прихильності, можуть:

- Вирости такими, що сумніваються, з раною в серці.
- Мати проблеми, віддаючи чи приймаючи кохання у зрілому віці.
- Страждати депресіями у зрілому віці.
- Часто хворіти.
- Припинити боротися за любов і зображати її, щоб її отримати.

10. Авторитарний тато.

- Приділяє особливу увагу лише собі.
- Повний правил та правильності, але не здатний любити.
- Не дозволяє дитині розвивати власну індивідуальність.
- Не цікавиться цілями та захопленнями дитини.

- У дитини може скластися уявлення, що Бог такий самий.

11. Негативні слова, що вимовляються батьками.

"Болван"... "тупий"... "ти ніколи нічого не зробиш сам"... "ти ніколи не навчишся"... Такі слова діють як прокляття і змушують дитину відповідати їм. Дитина вірить брехні і ці слова можуть переслідувати її все життя. (Приповісті 18:8).

12. Відкидання ровесниками.

- Може бути причиною незалежності та самоізоляції дитини від інших.
- Перешкоджає їх здатності до зближення та довіри у їхньому подальшому житті.

13. Відкидання близьким другом або подругою.

- Людина може дати собі таку клятву: «Ніколи не дозволю будь-кому знову так поранити мене». «Я ніколи не так зближатимуся ні з ким іншим».

14. Відкидання в Церкві.

- Може викликати в людини осуд Бога або всіх християн через рани, нанесені незрілими і плотськими християнами.
- Зазвичай потрібно два роки зцілення церковних ран.

15. Відкидання дружиною або чоловіком.

- Часто викликає у людині відчуття невдахи.
- Залишає після себе гіркоту та образу.
- Може створити враження, що людина не досить хороша, щоб бути коханою.

У яких трьох попередніх категоріях ви все ще відчуваєте рану?

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

Чи існує нині не затихлий біль, викликаний цими обставинами?

Якщо це так, перерахуйте тих, хто вас поранив.

Молитва:

«Отче, я бажаю пробачити _____ тому, що
вони не знали, що вони робили. Зараз я бачу, що
_____ дали мені лише те, що їм довелося дати.
Поранити людину - тільки поранити людину. Отже, я залишаю

їх біля підніжжя Хреста і звертаюся до Тебе, Господи Ісусе, за
зціленням. (Марк 11:24-25; Лука 23:34).

Як уражений дух впливає на душу (розум, волю, емоції та особистість).

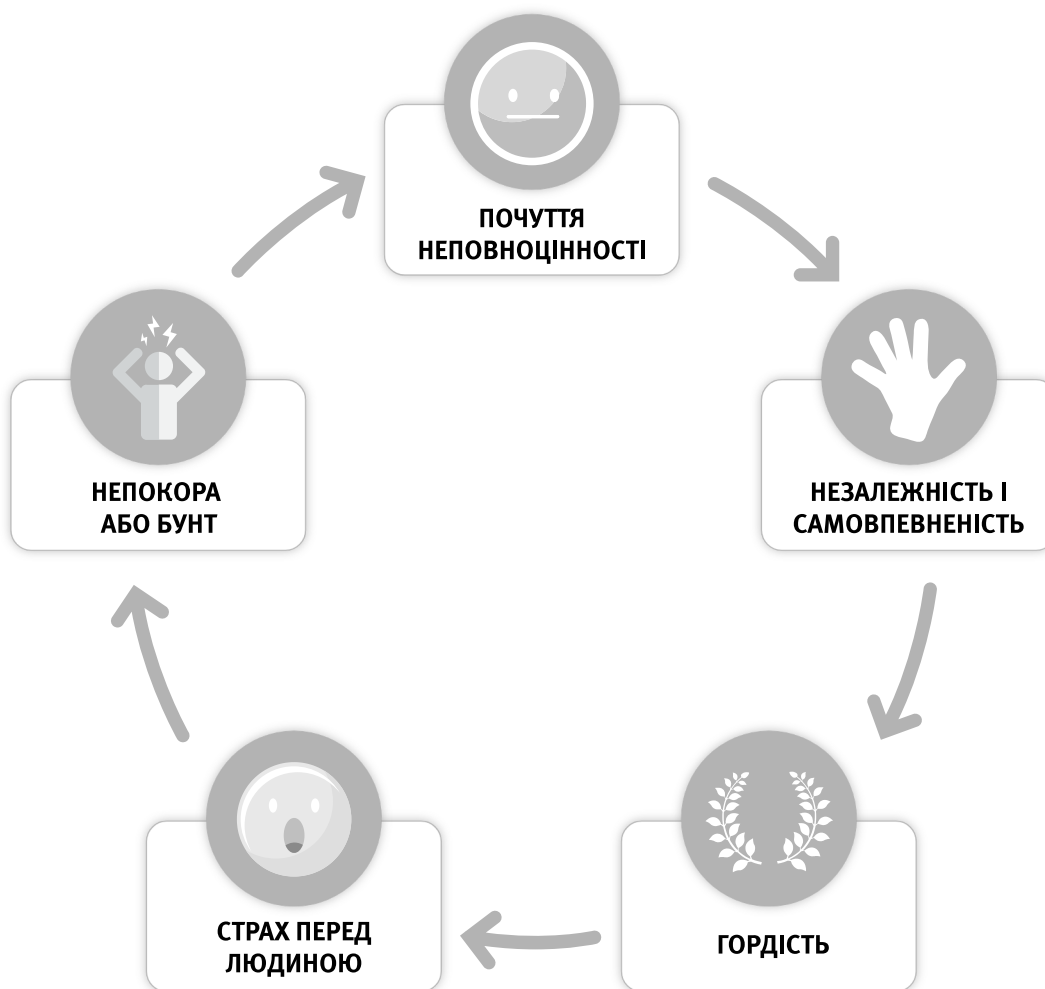
Він буде між людьми як дикий осел; руки його на всіх і руки всіх на нього. Житиме він перед лицем усіх братів своїх... Вони оселилися перед лицем усіх братів своїх». (Бут.16: 12; 25:18).

Коли людині завдають душевних поранень у юності чи зрілому віці, у його життя може виникнути постійна біль, почуття неповноцінності і страх.

Перші шість років життя є роками першорядної важливості у житті дитини, протягом яких вона пізнає 80% своєї особистості. У перші роки життя дитина вчиться вірити та мати мужність жити. На другому році життя діти навчаються незалежності, говорити «ні», розвиватимуть власну індивідуальність.

У своїй книзі «Батьківське серце Бога» Флоїд МакКлоу допомагає нам побачити, як це замкнуте коло болю ураженого серця може вплинути на життя обраної Богом людини. Пам'ятайте, що ця людина була «помазанцем божим», проте вражений дух і тоді впливав на його рішення та вибір, який він зробив у своєму житті, будучи дорослим. Вивчаючи життя Саула, вимальовується замкнене коло відчуття неповноцінності 1 Царств 15:17 Писання говорить, що Саул бачив себе «малим в очах своїх». І це не смиренність. Саул відчував

неповноцінність і зневажав себе. Але почуття неповноцінності неспроможна служити вибаченням його непокори і неспроможності, як царя.

*“Народжене від плоті є тілом, а народжене від Духа є дух”
(Івана 3:6).*

«Бо тіло бажає неприємного духу, а дух - неприємного тіла: вони один одному противяться, так що ви не те робите, що хотіли б.» (Гал. 5:17).

«Бо ті, хто живе за тілом, про плотське думають, а ті, хто живе за духом, - про духовне. Помисли тілесні суть смерть, а помисли духовні - життя і світ, тому що плотські помисли є ворожнеча проти Бога; бо закону Божому не підкоряються, та й не можуть. (Рим. 8:5-7).

«... Бог є світло і немає в Ньому ніякої темряви. Якщо ми говоримо, що маємо спілкування з Ним, а ходимо у темряві, то ми брхаємо і не чинимо по правді; якщо ж ходимо у світлі, подібно як Він у світлі, то маємо спілкування один з одним і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас від усякого гріха. Якщо кажемо, що не маємо гріха, - обманюємо себе, і істини немає в нас. Якщо визнаємо гріхи наші, то Він, будучи вірним і праведним, простить нам гріхи наші і очистить нас від усякої неправди». (1 Івана 1:5-9).

Вражений дух може змусити нас почати накопичувати наші образи, емоції та почуття. Зазвичай до 35-40 років ті області, які сповнені нашого болю, дають тріщину і починають впливати на наші взаємини та нашу індивідуальність.

Декілька можливих ознак ураженого духу.

1. Видалення чи ізоляція.

- Спосіб контролю наших взаємовідносин.
- Ми починаємо само віддалятися від людей.
- Думаємо, що спілкування з людьми небезпечне, оскільки є джерелом болю.

2. Починає рости стінка самозахисту.

- Захист себе від подальших ран.
- Боязнь людини, що викликала недовіру до людей.
- Люди починають віддалятися чи стають дуже агресивними.
- Страх - протилежність віри.; таким чином, всі стіни, що споруджуються, - гріх.

3. Власництво.

- Зв'язок лише з одним або двома людьми.
- Людина стає загрозою для інших, які намагаються втрутитися у її взаємини.
- Ставати власником - прагнути володіти чи придушувати одну чи дві людини.
- Приводить до емоційно-залежних відносин.

4. Контроль та маніпуляція.

- Глибоко всередині ці люди беззахисні перед іншими.
- Агресивний контролер повинен вести чи керувати, інакше – «до побачення».

- Пасивний контролер слухатиметься, але дуже майстерно маніпулюватиме для того, щоб вижити та задовольнити емоційні потреби.
- Маючи почуття пригніченості, коли вони керують, життя здається їм кращим – це тимчасово видаляє від них страх.
- Позбавляються близькості, щоб захистити себе.

5. Проблеми у прийнятті настанови чи виправлення.

- Ви повинні вірити людям, щоб отримувати від них.
- Їхнє серце затверділо по відношенню до інших.
- У людей виникають труднощі у підпорядкуванні будь-якої влади.
- Люди зазвичай дуже свавільні і повинні робити все по-своєму.

6. Труднощі в отриманні чи віддачі кохання та схвалення.

- Вони повинні відчувати безпеку з людиною для того, щоб любити її, але уражений дух викликає у них почуття небезпеки з більшістю людей (тому вони не можуть отримувати від них).
- Ви повинні отримати, перш ніж ви зможете віддати.
- Їхнє серце може стати настільки твердим під впливом ураженого духу, що вони не зможуть виражати емоції та почуття.

7. Постійна потреба у увазі та визнанні.

- Люди мають глибоку потребу у похвалі або можуть віддалятися від колективу.
- Постійно намагаються спрямувати розмову на власні здобутки.

8. Відчувати, що тебе не люблять і викликати неприйняття іншими.

- Відчувати, що тебе легко зраджують.
- Підозрілість до інших.
- Самому відкидати спілкування і при цьому звинувачувати інших.
- Шукати неприйняття скрізь (Чекати на це).

9. Самозосередженість.

- Може усвідомлювати себе як жертву – «Моліться за мене! Допоможіть мені! Провідайте мене!»
- Життя та розмови сфокусовані на їхніх особистих потребах.
- Можуть виявляти слабкий інтерес до інших чи їхніх потреб.

10. Емоційна незрілість.

- Сорокарічна людина з емоціями дванадцятирічної дитини.
- Не знає, як налагодити здорові взаємини.
- Зовні навчений досвідом, але несерйозний усередині.

11. Модель розбитих взаємин.

- Страх змушує людей ставати «угодниками людини», які висловлюють не те, що вони відчують або думають, а тільки те, що на їхню думку, хочуть почути інші.
- Недовіра перешкоджає їхню здатність встановлювати здоровий емоційний контакт.

- Власництво у взаєминах.
- Ревнощі, заздрість.
- Гіркота псує більшість взаємин, у які вони вступають.

12. Знайти своє місце у колективі.

- Здобути визнання через приналежність до будь-якої групи чи суспільства.
- Можуть потрапити до пастки наркоманії, гомосексуалізму чи групи бунтівників.
- Намагатися пристосовуватися тому, що вони навчилися слідувати, але не навчилися вести. (Вони не можуть змиритися з неприйняттям або недостатнім визнанням).

13. Засуджувальне ставлення.

- Височать себе за рахунок приниження інших.
- Ділять людей на згодних із ними та не згодних.
- Легко втягуються в розбрати та чвари.
- Грають на людських сумнівах щодо інших, щоб переманити їх на свій бік.
- Їм здається, що їх переслідують інші.

14. Нестача близьких стосунків із Богом.

- Чи можуть звинувачувати Бога за страждання в їхньому житті, «Як це так, що Бог існує і при цьому допускає таке зло у світі?»
- Всю відповідальність вони перекладають на Бога.

- Вважають, що бог злий на них через їхні невдачі і тому вони не можуть мати близьких стосунків з тим, хто злий на них.
- Взаємини з Богом можуть ґрунтуватися на роботі та служінні, у спробі заробити право бути коханим та прийнятим.
- Почуття сорому веде до провини, страху, бажання сховатися і невдач.

15. Страху та неврози.

- Вражений дух веде до страху: людини, невизнання, невдачі, людських осіб, близькості, повторної любові, неможливості контролювати, не задовольнити очікувань будь-кого.
- Веде до життя, повної боротьби за кохання та визнання.
- Тривоги залишають почуття пригніченості та занепокоєння у душі.
- Панічна атака.

16. Хвороби, пов'язані зі стресом.

- Лікарі стверджують, що 80% захворювань - це захворювання пов'язані зі стресом і тривогами.
- Артрити часто пов'язані з гіркотою.
- Шкірні розлади можуть бути пов'язані з нервами.
- Алергії, розлади з їдою, м'язові розлади часто пов'язані з таємним чи явним бажанням смерті.

17. Хто любить сперечатися і запальний.

- Нетерплячі до тих, хто не думає так, як вони. (Таких людей можна зустріти в довгих чергах, у пробках на дорогах; їх можна визначити по їх відношенню до тих, хто повільно рухається і повільно думає).
- Відчувають себе відданими, якщо ви з ними не згодні.
- Вчиняють зрадливо тільки тому, що ви не дієте і мислите так, як вони.
- Роздратування стає формою контролю – вам доведеться платити за незгоду з ними. Вони змушують вас погоджуватися з їхнім гнівом.
- Крайня необхідність мати рацію, тому що виявитися неправим для них означає бути приниженим, їх не цінують, не люблять і не приймають.

18. Можуть страждати на недолік самодисципліни та відповідальності.

- Можуть не мати почуття відповідальності вдома, на роботі чи в церкві.
- Можуть не знати заходів щодо дієти, фінансів чи свого зовнішнього вигляду.
- Можуть потрапити у залежність від їжі чи наркотиків.
- Можуть не мати стимулу до життя.

19. Можуть стати понад відповідальними.

- Бездоганність – у душі карати себе чи інших за найменшу помилку.

- Прагнення правильності, щоб бути тут на землі.
- Щоб почуватися добре все має бути на своєму місці.
- Настільки перевантажені роботою, що не мають спокою і кожен, хто знаходиться поруч, знає це.
- Страх часто є першопричиною. Вони вважають, що мають отримати право на існування.

20. Самозречення, низька самооцінка.

- Вина та сором.
- Самозосередженість чи усвідомлення себе як жертви.
- Депресія, яка, можливо, є пригніченим гнівом через незадоволену потребу кохання.
- Самообраз: об'їдання, випивка, наркотична залежність, заподіяння болю самому собі або образу власного тіла.
- Бажання смерті – явне чи таємне.
- Жаль про те, що народився - внутрішня спустошеність без життя в очах або у виразі обличчя.

*“Народжене від плоті є тілом, а народжене від Духа є дух”
(Івана 3:6).*

*«Помисли тілесні є смерть, а помисли духовні - життя і світ,
тому що тілесні помисли є ворожнечею проти Бога» (Рим.8:6-7).*

Перерахуйте три найбільш руйнівні характеристики ураженого духу, з якими ви зараз боретеся:

1 _____

2 _____

3 _____

Чи потрібно вам просити прощення у когось за ваше ставлення до них, причиною якого є ваш уражений дух?

Якщо так, то хто?

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

Молитва:

«Отче, я хочу пробачити _____ за те, що він мене так поранив. У своєму серці я ставився до нього не так, як навчав Христос. Вибач, що я ставився до інших з _____. Я приношу таку поведінку до Хреста і засуджую її до смерті. З цього моменту я запрошую характер Христа посісти місце цієї руйнівної риси характеру. В ім'я Ісуса Христа». (2 Кор. 10:4-6; Еф.4:22-24; 1Кор. 15:31).

Якщо на наше життя впливає уражений дух, то яким є ставлення Бога Батька до нас?

Ми повинні пам'ятати, що «...і є смерть...і є ворожнеча до Бога. (Івана 3:6; Рим. 8:6-7). Бог хоче, щоб ми сповідали наш гріх і покалися в ньому, і тоді Він зможе «очистити нас від усякої неправди» (1 Івана 1:9). Але Бог не злий на нас, Він не соромить нас і не розчарований у нас. «Єрусалиме, Єрусалиме, що б'є пророків і камінням побиває посланих до тебе! Скільки разів я хотів зібрати дітей твоїх, як птах збирає пташенят своїх під крила, і ви не захотіли. (Матв.23:37).

Якщо ми хочемо, Отець прийде і обійме нас, незважаючи на нашу гріховність!

«Бо Батько нікого не судить, але весь суд віддав Сину.» (Івана 5:22).

«Бо не послав Бог Сина Свого у світ, щоб судити світ, але щоб світ був спасен через Нього. Той, хто вірує в нього, не судиться...» (Івана 3:17-18).

«І якщо хто почує мої слова і не повірить, Я не суджу його: бо Я прийшов не судити світ, а спасти світ. Хто відкидає мене й не приймає слів моїх, має суддю собі: слово, яке Я говорив, воно судитиме його в останній день». (Івана 12:47-48).

«Не обманюйтесь: Бог лаймо не буває. Що посіє людина, те й пожне: той, хто сіє в тіло своє, від тіла пожне тління; а той, хто сіє в дух від духу, пожне життя вічне» (Гал.6:7-8).

Бог Отець не засуджує нас за наші невдачі та провини. Він бачить нас покритих кров'ю Ісуса і одягнених у «одяг праведності». Ми є його «вдалою думкою» і Він знаходить задоволення в любові до своїх дітей.

Якщо ми продовжуємо сіяти в тіло, дозволяючи нашому тілу приймати душевні рани і жити з ними і реагувати на них, ми почнемо пожинати плоди посіяного. Багато хто тлумачить це як Божий суд і покарання. Але це негаразд. Ми самі себе судимо своїми справами. Таким чином, ми зрештою стаємо схожими на тих, кого ми не до кінця пробачили. Це і є суд, і він змушує нас перебувати в темряві. Але Отець обіцяв нам: «Я обкладу тебе пластиром і зцілю тебе від твоїх ран, говорить Господь. Тебе називали знедаленою, кажучи: «ось Сіон, про якого ніхто не питає». (Єр. 30:17). «За ганьбу вам буде вдвічі; за ганьбу вони будуть радіти своїй долі, бо в землі своїй удвічі отримують; веселість вічне буде в них». (Іс.61: 7).

Симптомом рани та невирішених почуттів знедаленості є прояв егоїзму та нашої плоті. Це не правильно, і ми повинні перемогти це. Ми не несемо відповідальності за наші поранення, але ми відповідаємо за нашу реакцію на них. Людина повинна взяти на себе відповідальність за свій власний характер та покаятися у неправильному відношенні та мотивах. Без серця, що розкаюється, по

відношенню до неправильних відносин і спонукань, у житті людини виникають інші проблеми.

Роль реакції у відповідь на поранення.

1. Роль «жертви».

Людина не може впоратися з душевними ранами і страждає. Це призводить до почуття самотності ⇒ глибокого внутрішнього болю ⇒ жалю до себе ⇒ можливої депресії ⇒ до відчаю ⇒ до безнадійності ⇒ потім до думок про те, що життя надто болісне, щоб його продовжувати (бажання смерті). Такі люди можуть стати алкоголіками, наркоманами, інші впадають у хронічну депресію, відчуваючи порожнечу в емоціях і почуттях, внутрішню спустошеність без мотивації до життя.

2. Роль «переслідувача».

Така людина бореться з душевними ранами, але рани ведуть до почуття образи ⇒ потім до глибокої гіркоти ⇒ потім до ненависті ⇒ потім до бунту проти всіх і всього ⇒ і, можливо, до окультизму. Ці люди можуть ображати інших, бути надправильними, трудоволіками, баламутами, активістами та непохитними. Вони рідко визнають необхідність змінитись.

3. Роль «визволителя».

З'являючись, рана народжує глибокий внутрішній біль у цих людях ⇒ вони починають боротися з болем ⇒ стають байдужими до поранення

⇒ приймають вигляд зовні щасливої людини ⇒ знаходять визнання, будучи в центрі уваги ⇒ можуть ставати балакучими, галасливими і агресивними, допомогти людям і любити х щоб не залишилося місця для зла.

Дуже часто таким людям важко визнати потребу зцілення, тому що вони роблять так багато доброго; але спонукання походять не від любові, а від душевних ран їхнього минулого. Вони можуть стати душоопікунами, адвокатами, священиками, медсестрами, лікарями, соціальними працівниками чи працівниками сфери обслуговування. Вони можуть намагатися допомогти кожному в його болю, щоб змінити несправедливий світ.

Реакція у відповідь людини спочатку може бути реакцією «жертви». Потім вони починають боротися зі спустошеністю і стають переслідувачами. Але совість веде їх до перетворення на «рятувальників» і, таким чином, вони почуваються задоволеними спробою примиритися зі своїм минулим. Якщо що-небудь із цього сягає корінням у плоть, а не в Хрест Ісуса Христа, тоді вони матиме слабе помазання і життя, з надією на свої сили.

Чи знаходитеся ви в будь-якій з вищеописаних ролей?

Якщо так, то в якій?

Молитва:

«Батьку, пробач мені за тілесну відповідь на завдані мені душевні рани. Я не перебуваю більше у своїй болі, а перебуваю в небесах із Христом. Я є дитя Боже. Я є новим творінням у Христі» (1 Івана 1:9; 2 Кор. 5:17; Еф.2:4-6).

Типи особистостей, що формуються під впливом ураженого духу.

«Що вродилося з тіла є тіло, що ж уродилося з Духа є дух» (Івана 3:6).

1. «Пускаючий пил в очі».

Ці люди шукають задоволення своїх емоційних потреб шляхом залучення до себе максимальної уваги. Вони стають дуже балакучими і намагаються набувати дуже важливого вигляду, похваляючись знайомством з потрібними людьми, перебільшуючи свої досягнення в роботі, спорті, служінні або в сім'ї. Вони завжди намагаються перевести розмову на себе.

2. «Людиноугодник».

Ці люди знаходять себе, підлаштовуючись під ідеали колективу, де вони перебувають. Вони не мають почуття власної гідності, тому вони наслідують інших і змінюються так, щоб бути прийнятим тією чи іншою групою людей. Вони добре підходять до будь-якої групи, оскільки кажуть правильно. У церкві вони ідеальні християни, а в нехристиянському суспільстві вони дотримуються ідеалів цього

суспільства. Вони можуть критикувати інших, але самі не приймають критики на свою адресу.

3. «Несміливий».

Боязкість не слід змішувати з лагідністю, яка є силою характеру. Душевні рани породжують у них страх людей, призводять до невдач і відкидання інших. Вони недостатньо сильні внутрішньо, щоб приймати свої рішення. Зазвичай відчувають жалість себе і немає почуття власної гідності. Часто є роздратування. Зазвичай вони дуже пасивні.

4. «Ізоляціоніст».

Внутрішній біль змушує цих людей створювати стіну самозахисту, тому що їм не вистачає віри в Бога та Його здатність задовольнити їхні емоційні потреби. Вони ізолюють себе від будь-кого, хто на їхню думку, загрожує їм і пов'язують себе тільки з одним або двома людьми. Зазвичай це викликає в них власницькі почуття стосовно тих, хто близький до них і змушує їх відчувати загрозу з боку будь-кого, хто втручається у їхні стосунки.

5. «Борець».

Такі люди стають бунтівниками та зухвалими по відношенню до всього і кожного, особливо до системи, в якій вони існують нині. Вони зазвичай дуже незалежні, тому що не хочуть залежати від будь-кого, хто може знову поранити їх. Часто вони перетворюються на

трудоголиків, прагнучи довести свою значущість та утвердити свою особистість.

6. «Мораліст».

Це поліцейські Бога. Вони бачать помилку в усьому та в кожному і знають, як її виправити. Вони знають відповідь на все у світі. Такі люди надмірно самовпевнені, що свідчить про відсутність скрученості у яких. Вони живуть за законом, але без кохання. Зазвичай вони мають рацію у своїх спостереженнях, але мають неправильне ставлення; таким чином, вони стають неправими. Однак стосовно самих себе їх правильність виправдовує будь-які неправильні відносини.

Чи підходите під одну з цих моделей?

Якщо так, то яку?

Молитва:

«Господи, я каюся в тому, що ходив за плоттю. Я дозволяю Тобі замінити ці старі риси характеру, які укоренилися в тілі, Твоїм характером і плодом Духа. (Іван.3:6; Рим.8:5-8; Гал. 5:16-25).

Відносини, розвинені під впливом душевних ран.

Відношення дитини.

Уражений дух може бути прямим наслідком отриманих ран, результатом неприйняття чи незадоволення будь-якої з чотирьох основних емоційних потреб дитини (кохання, безпеки, похвали та мети).

Діти починають реагувати з прихованою образою, що переходить у гіркоту, якщо батьки не відчують, що їх дитина потребує чогось і не намагаються задовольнити потребу. Потім дитина втрачає довіру до батьків і не відчувається досить безпечно, щоб ділитися своїми справжніми почуттями болю та неприйняття.

Таким чином, їхня душа стає закритою для батьків і зв'язок переривається. Відчуючи, що їх не цінують чи не люблять, вони стають неслухняними. Батьки відповідають затверділим серцем і тим самим змушують дитину почуватися невдахою і нікому не потрібною. Батьки зазвичай не усвідомлюють, що недолік виховання часто веде дитину до наступної фази – бунту.

«І ви, батьки, не дратуйте дітей ваших, але виховуйте їх у навчанні та настанові Господній». «Батьки, не дратуйте ваших дітей, щоб вони не сумували». (Еф.6:4; Кл.3:21).

Один автор (не пам'ятаю хто) сказав: «Правила без взаємин народжують непокору». Іншими словами, «якщо я відчуваю, що неприйняття походить від тебе, я відкину тебе і все, що ти підтримуєш, до того, як ти зможеш відкинути мене».

«Почитай батька твого і матір», це - перша заповідь з обітницею: «Хай буде тобі благо, і будеш довголітнім на землі».
«Проклятий той, хто злословить батька свого чи матір свою!»
(Еср.6: 2-3; Втор. 27:16).

Може ви не шанували батьків, дотримуючись цієї моделі?

Якщо так, чи потрібно вам вибачатися за бунт проти них?

«Мамо, тату, я зрозумів, що будучи дитиною і потім у юності, я був досить неслухняним і бунтував проти вас. Я прошу вас пробачити мені все те, що я говорив і робив, щоб вас поранити».

Подружні / батьківські відносини, розвинені під впливом душевних ран.

Люди з душевними ранами зазвичай зазнають величезних труднощів у вираженні або прийнятті кохання. Любячи іншу людину, вони можуть висловити свою любов словами, через прихильність і близьке спілкування. Вони можуть проводити дуже мало часу зі своєю сім'єю, але тяжіти до роботи чи друзів поза межами дому. Інші люди, робота, друзі, служіння, спорт мають переваги перед сім'єю. Вони можуть вимовляти слова: «я люблю тебе», але члени сім'ї не відчують, що це щиро, оскільки дії та стосунки говорять протилежне.

Кохання людини може бути дуже пасивною, - людини «не видно» навіть коли вона вдома. Він не виявляє інтересу до життя інших, їх цілей та мрій. Вони занурені у свій власний світ і не здатні жити (збагачувати) емоційні потреби інших.

З іншого боку, поранені люди можуть бути дуже владними та загрозливими, виявляючи нетерпіння до помилок та недоліків інших. Вони не дозволяють іншим членам сім'ї розвивати свою індивідуальність та приймають рішення за них. Дитина не розвивається як особистість і в результаті відчуває свою безправність.

Щоб підняти себе, принижуючи іншого, може виникнути явно виражене відкидання чоловіком/батьками. "Ти не можеш хоч щось зробити правильно?", "Так, що з тобою!", "Ніхто з моїх дітей не збирається це робити!", "Ти ніколи нічим не зробиш сам!"

Іноді може бути фізична образа або відкрита загроза насильства. Вони використовують це для того, щоб тримати під контролем кожного в сім'ї і таким чином уникають сімейних проблем. Покарання може бути жорстоким, тому що владні люди можуть карати зі злістю.

Запишіть три області, де ваш біль виливається на сім'ю чи на інших. Попросіть у них прощення за руйнівну, згубну поведінку:

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

Молитва:

«Я прошу вибачити мене за _____. Я зрозумів, що дозволив болю мого минулого відповідати тобі і дав їй місце у моїй згубній поведінці. Я не обіцяю, що це ніколи не повториться знову; Але я обіцяю шукати допомоги Христа в умертвленні «старої людини», щоб стати більш схожим на Нього. Я завжди хочу любити і цінувати тебе, але не завжди знаю як це зробити. Ти пробачиш мені?».

Ставлення християн, які мають душевні рани, до Бога.

Люди бачать Бога Отця через призму земного впливу. Якщо батьки своєю владою чи своєю особистістю надмірно впливали на них, то таким людям буде дуже важко повністю підкорити себе Богові. Ендрю Мюррей сказав: «Наше смирення перед Богом може бути виміряне нашим смиренням перед людиною».

Вони можуть ототожнювати себе з Ісусом або Святим Духом, але не з Отцем. Вони живуть самотійним незалежним життям з нестачею довіри, що зазвичай проявляється у нестачі молитов та близькості з Богом. Вони можуть представляти Отця, як тирана, з великим палицею в руці, готового карати їх за кожную помилку. Таким чином, вони приймають осуд більше, ніж усвідомлення гріховності. Засудження нас завжди придушує (голос обвинувача побратимів). Усвідомлення гріховності спрямовує наш погляд нагору, оскільки веде нас до покаяння і невинності перед Богом (голос Святого Духа).

Вони можуть несвідомо звинувачувати Бога за поранення, які вони пережили. Це може призвести до суто механічних взаємин з Богом. Вони будуть уникати спілкування з Богом так само, як вони уникають спілкування з людьми, на яких вони гніваються. Зрештою, виникає бунт через їхню незалежність і відсутність молитов і невизнання присутності гріха в їхньому житті.

Чи усвідомлюєте ви, що ваш уражений дух спричинив неповне підпорядкування Христу у вашому житті?

Який із перелічених відносин ви маєте?

Молитва:

«Отче, я приходжу в ім'я Ісуса Христа, визнаю Тобі мою гордість і бунт. Я усвідомлюю, що згрішив проти неба і Тебе, живучи незалежним та самотійним життям. Я звинувачував тих, хто мене поранив і всіх інших за проблеми, в яких я зараз перебуваю. Я не хочу більше виправдовувати себе чи перекладати провину іншим. Я згрішив і прошу пробачити мені і очистити від усякої неправди. Я не обіцяю, що не помиляюся більше, але я обіцяю шукати Тебе з більшим старанням, ніж у минулому. Найбільше я хочу дізнатися Тебе».

Розуміння та одкровення цих відносин і характеристик серцевих ран допоможе нам розпізнати дух кожної людини, з якою ми стикаємося у нашому житті. І це розуміння має наповнювати нас Божою любов'ю, прощенням, співчуттям, прихильністю та милосердям до поранених людей, а не засудженням та критикою. «Як ми можемо любити їх Твоєю любов'ю, Батьку?»

«Бачачи натовпу народу, Він змилосердився над ними, що вони були виснажені та розсіяні, як вівці, які не мають пастиря. Тоді говорить учням Своїм: жнив багато, а робітників мало; Тож моліть Господа жнива, щоб вислав робітників на жнива Свої».
(Матв.9:36-38).

Чи маю я вражений дух?

«Випробуй мене, Боже, і пізнай моє серце; Випробуй мене, і дізнайся мої думки, І бач, чи не на небезпечному шляху я, і направ мене на шлях вічний». (Пс. 138: 23-24).

- Чи відчуваєте себе стороннім у (групі, на роботі, з друзями, у церкві) і не знаєте, як стати «своїм»?
- Чи відчуваєте ви образу, навіть якщо людина не збиралася якимось чином вас образити?
- Чи відчуваєте ви себе власником у ваших взаєминах чи впадаєте у ревності?
- Чи відчуваєте себе не прийнятим колективом?
- Чи вважаєте ви, що люди мало залучають вас до розмови або розмовляють з вами?
- Чи намагаєтесь ви бути в центрі уваги, куди б ви не прийшли?
- Чи доводиться вам говорити весь час?
- Чи ображаєтесь ви, коли ваші друзі чи ровесники не запрошують вас на особливу урочистість?
- Чи намагаєтесь ви відгородитися від людей, щоб захистити себе від них і не показати, що насправді ви відчуваєте? Можливо, ви говорите тільки про новини, спорт та погоду?
- Чи помічаєте ви за собою схильність віддалятися, перебуваючи в суспільстві, і лише зрідка брати участь у розмові, жартах чи веселощі?

- Чи відчуваєте ви глибоку необхідність підтримувати свій імідж перед людьми і сильно ображаєтеся, коли хтось паплюжить його?
- Чи є у вас проблеми із прийняттям похвали від людей?
- Чи чекаєте ви на неприйняття, куди б ви не йшли?
- Чи хочете ви контролювати ваші взаємини?
- Чи відчуваєте ви необхідність домінувати над людьми чи залякувати їх?
- Чи ухвалюєте ви рішення, перебуваючи у колективі, не вислухавши пропозицій інших?
- Чи легко ви сприймаєте моралі?
- Чи легко вас виправити?
- Чи ви вперті і відчуваєте необхідність бути правим і довести свою точку зору? Чи насолоджуєтеся ви невдачами інших людей?
- Чи радієте ви успіхам інших, чи ви відчуваєте образу, знедоленість і злість, коли хтось досягає успіху?
- Чи дивіться ви на минуле життя з вдячністю Богові за те, що Він здійснив чи відчуваєте злість, розчарування чи аварію надій, думаючи про минуле?
- Чи недоброзичливі більшість ваших думок?
- Чи ви думаєте більше про те, що інші не зробили для вас, ніж про те, що ви можете зробити для інших?

Ваші відповіді на ці питання можуть відкрити не зцілену рану, непростення, гіркоту, почуття образи у вашій душі. Світло пролилося на потаємні частини нашої душі. Ми повинні звернутися до Хреста, щоб розпочався процес зцілення та зміни.

Ваші відповіді можуть також виявити нестачу смирення та необхідність покаяння. Благоволення та милість Бога були з вами. Але

настав час дозволити Йому ввести вас у велику глибину Його присутності. І нечистота поступово зникне.

«Йому має рости, а мені примениватися». (Слова Іоанна Хрестителя в Іоан. 3:30).

Живлення нашої духовної людини.

«Сам же Бог світу нехай освятить вас у всій повноті, і ваш дух і душа і тіло у всій цілості нехай збережеться без пороку в пришествія Господа нашого Ісуса Христа». (1Фес.5:23).

Ми говорили про те, що людина має чотири емоційні потреби – любов, безпеку, похвала та мету. Ці чотири потреби повинні задовольнятися у чоловіків і жінок, щоб бути духовно зрілими людьми. Ці чотири потреби є їжею та питвом для душі (розуму, волі, емоцій та особистості).

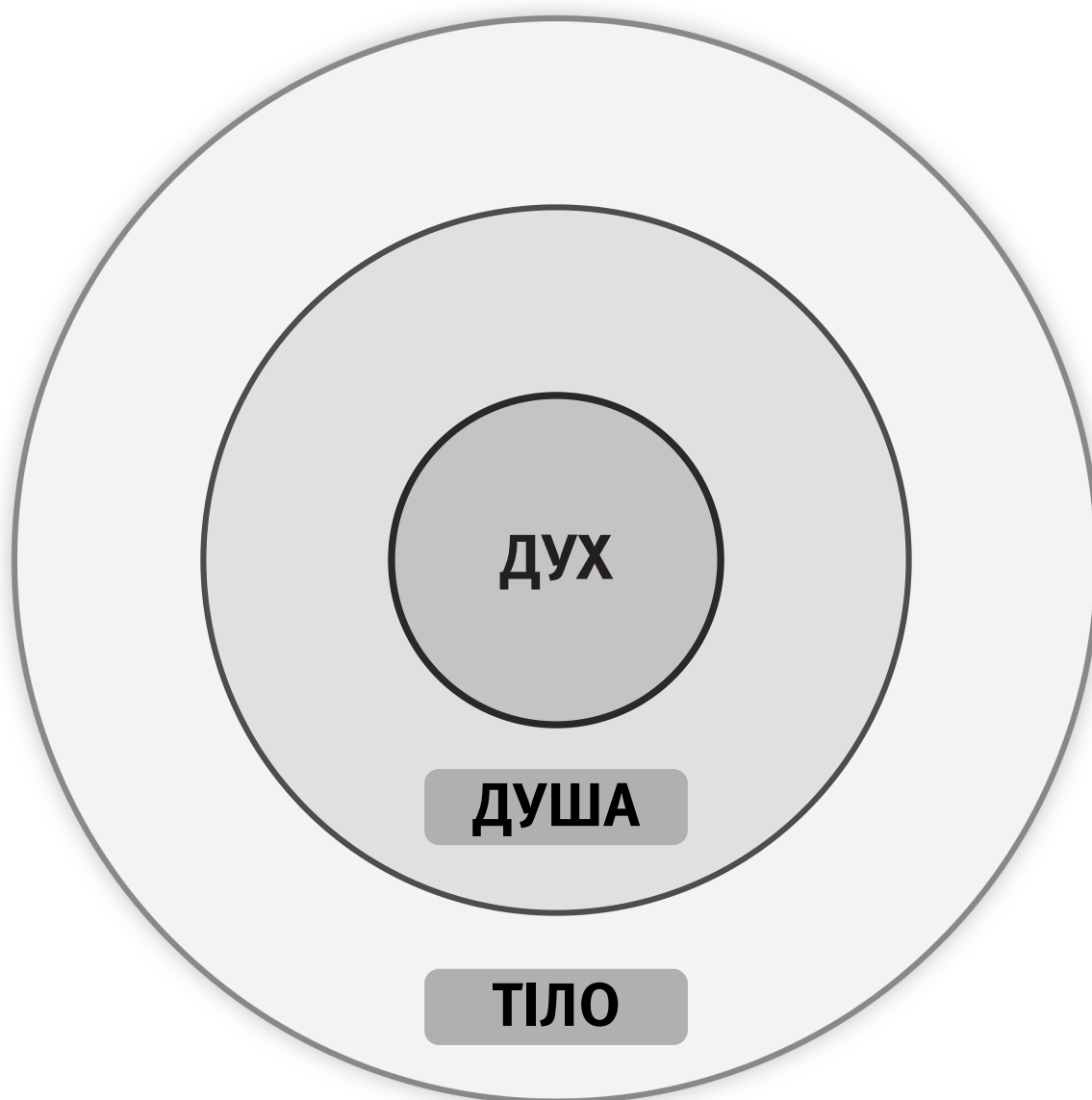
Людина — триєдина.

- Тіло має отримувати їжу та воду для того, щоб мати енергію та правильно функціонувати.
- Душа повинна отримувати любов, почуття безпеки, похвалу і мати на меті для того, щоб людина стала емоційно зрілою і була в змозі підтримувати здорові взаємини.
- Так само і дух людини має бути нагодований для того, щоб людина піднялася над ранами душі і була зрілим християнином.

Дух людини подібний до сонця, коли ми народжуємося знову у Христі. Сонце світить яскраво, у всій своїй пишності щодня, будь-якої миті. Негода і хмарні дні перешкоджають поширенню світла.

«Отже, хто в Христі, той нове творіння, давнє минуло, тепер усе нове». (2 Кор. 5:17 – це наша позиція у Христі).

Але в житті багатьох християн, хоч вони і нове творіння у Христі, часто не видно їхнього християнського зростання і зрілості. Вони пізнали Бога, але їхня внутрішня духовна людина ніколи не піднімається над грозовими хмарами поранень душі. Таким чином, вони стають тілесними християнами, життя яких керується тілесними бажаннями, а не Христом.

Чим ми повинні годувати нашу духовну людину, щоб піднятися над ранами нашої душі.

1. Знання та розуміння Слова Божого.

«Якими даровані нам великі й дорогоцінні обітниці, щоб ви через них стали причасниками Божого єства, віддалившись від панування в світі розбещення пожадливістю.» (2 Петра 1:4).

«Одкровення твоїх слів просвічує, наводить прости» (Пс. 118:130).

«Дух живить, плоть не користує ні мало; слова, які Я вам кажу, є духом і життям» (Івана 6:63).

Мало просто читати Слово Боже, але потрібно вивчати, як використовувати його в повсякденному житті. Фарисеї знали Слово, але пропустили Месію. Ми не повинні бути подібними до бджіл, які проводять час у саду, літаючи навколо всіх квітів. Ми повинні опуститись у квітку (Слово) і пити її нектар, і змусити її стати життям у нас для того, щоб Слово змінило нас.

2. Спілкування з Богом.

«Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і спілкування Святого Духа з усіма вами. Амінь». (2 Кор. 13:13).

«Він же сказав йому: сину мій! Ти завжди зі мною та все моє твоє». (Лк. 15:31).

«Він дав нам здатність бути слугами Нового Завіту, не букви, а духу; тому що буква вбиває, а дух життя творить». (2 Кор. 3:6).

Я говорю не про молитовний час, а про глибоке усвідомлення істинної присутності Бога у вашому житті день у день. Дух людини живиться присутністю Божою протягом усього дня і це зміцнює внутрішньої людини більше ніж формальне молитовне життя.

3. Сміх – це зцілення та життя.

«Веселе серце робить обличчя веселим, а при серцевій скорботі дух сумує. (Пропов. 15:13).

«Веселе серце благотворне, як лікарство, а похмурий дух сушить кістки». (Пропов. 17:22).

«...якщо не звернетеся і не будете як діти, не увійдете до Царства Небесного». (Мт. 18:3).

Життя дитини має бути сповнене сміху і дитячих забав для того, щоб дух людини піднявся над ранами юності. Інакше, подорослішавши, людина сприймає життя настільки серйозно, що не може насолоджуватися нею, перебувати у спокої та радості. Це виглядає так, ніби у них вкрали дитинство і тепер вони не знають, як стати по-дитячому невинним і повірити Батькові.

4. Близькість та відкрите спілкування.

«Відкрию уста мої в притчі, і скажу ворожіння з давніх-давен. Що ми чули, і довідалися, і наші батьки розповіли нам, не сховаємо від їхніх дітей... який наказав батькам нашим ... покладати надію свою на Бога, і не забувати справ Божих, і зберігати заповіді Його, і не бути подібними до їхніх батьків, роду завзятого й бунтівного, не влаштованого серцем і невірному Бога. (Пс.77: 2-8).

«Сину мій! Бережи заповідь батька твого і не відкидай настанови матері твоєї; нав'яжи їх назавжди на твоє серце, обв'яжи ними шию твою. Коли ти підеш, вони керуватимуть тебе; коли ляжеш спати, охоронятимуть тебе; коли прокинешся розмовлятимуть з тобою: бо заповідь є світильник, і настанова - світло, і повчання - шлях до життя». (Прип. 6:20-23).

Близькість та відкрите спілкування, особливо з боку батьків, передають дітям віру, відкритість, безпеку та здатність надалі мати здорові взаємини та зв'язки. Таке спілкування зміцнює їхню віру в те, що Небесний Батько також хоче знати їх близько і поділитися з ними своїм життям.

5. Розвиток мети та бачення.

«Без одкровення згори, народ неприборканий». (Прип. 29:18).

Коли діти не уявляють собі майбутнє і не одержують любові, вони можуть зрости без почуття впевненості та мети в житті. Це може призвести до бездуховності та відсутності сенсу існування. Депресія та розпач дуже легко можуть увійти в життя цих людей.

6. Музика.

«І покликав Ісус, син Навинів, Ізраїлевих священиків, і сказав їм: Несіть ковчег заповіту; а сім священиків нехай несуть сім труб ювілейних перед ковчегом Господнім... і сім священиків, що несли сім труб ювілейних перед ковчегом Господнім, йшли й сурмили трубами... і обвалився мур міста до свого заснування...» (Ісус Навин 6:5; 12; 19).

«...і коли прийде на тебе злий дух від бога, то він, граючи рукою своєю, заспокоюватиме тебе. ... Давид, взявши гуслі, грав, - і втішніше і краще ставало Саулу». (1 Самуїла 16:16;23).

У Старому Завіті були поклоняються і музиканти, які вели Ізраїльську армію в бій. Була музика, яка заспокоювала царя Саула, коли злий дух пригнічував його.

Експеримент, проведений у теплиці, показав результат впливу музики на рослини. В одній теплиці звучала музика рок-н-ролу, а в іншій – легка, мелодійна. Рок - музика затримувала зростання рослин, тоді як мелодійна - прискорювала зростання.

Навчання в університеті – під час занять для однієї групи студентів звучала рок – музика, для іншої – Моцарт. Ті, хто слухав Моцарта, під

час перевірки знань показали результат на 14% вище, ніж ті, хто слухав рок.

7. Краса природи.

«Ті, що вирушають на кораблі в море, творять справи на великих водах, бачать діла Господа і чудеса Його в безодні». (Пс. 106: 23-24).

«Він сказав їм: Ідіть ви одні в пусте місце і відпочиньте трохи». (Марк 6:31).

Краса творіння, усамітнення та час роздумів над чудесами Божими, все це як їжа для нашої внутрішньої людини та відпочинок нашої душі.

8. Здорове самопочуття.

«Бо які думки в душі його, такий і він...». (Прим. 23:7).

«Бо ніхто ніколи не мав ненависті до свого тіла, але живить та гріє її, як і Господь Церква; тому що ми є членами тіла Його...». (Еф. 5:29-30).

Що людина думає про себе, те й стає істиною, навіть якщо це брехня. Здорова любов до себе найкраще може бути помічена в тому,

як ми ставимося до свого тіла і що думаємо про нього. Восьми чоловікам із десяти не подобається те, що вони бачать у дзеркалі, коли вони туди дивляться. Коли ми не любимо себе або проклинаємо наше тіло, тоді воно може відповідати нам тим самим. Ненависть до нашого тіла або життя в результаті може породити різні проблеми, такі як втрата апетиту, алергію, різні болі в тілі, м'язові розлади, жаль про те, що народилися на світ, бажання смерті, депресію чи сексуальні відхилення.

Журнал «Фізкультура» провів опитування ста чоловік у віці тридцяти років, які страждають на депресії і ніколи не займалися фізичними вправами. Їм було запропоновано програму легкого бігу. Через тридцять днів шістдесят із них повністю звільнилися від депресії.

9. Кохання, виявлене через ніжний дотик, слова та емоції.

«І він наведе серця батьків до дітей і серця дітей до їхніх батьків, щоб Я прийшов не вразив землі прокляттям». (Мал. 4:6)

«Бо так говорить Господь: Ось, Я спрямую до нього світ як річку, і багатство народів - як потік, що розливається, для насолоди вашої; на руках носитимуть вас і на колінах пестять. Як утішає когось мати його, так втішу Я вас». (Ісая 66:12-13).

«... сини твої з далекого йдуть і дочок твоїх на руках несуть».
(Ісая 60:4).

«Та лобзає він мене лобзанням уст своїх! Бо ласки твої кращі за вино». (Пісні Пісень 1:1).

Ці вірші говорять про те, що станеться, коли Батьківська любов повністю повернеться Його дітям і потім ми станемо нареченою Христа. Бог Батько ясно розуміє, що ми не відчуватимемо себе як чиста, непорочна наречена, яка готова і бажає повної любові нареченого, допоки ми не відчуємо проявленої любові, яка в Нього є для нас. Він вклав у нас величезний потяг до виявленої любові для того, щоб ми прагнули близькості з Ним.

На першому році життя дитини кохання, виявлене через ніжні слова та дотики, дає йому можливість вчитися довіряти та розвивати мужність жити. На другому році життя, коли дитина навчилася довіряти, вона вчиться незалежності та здатності сказати ні. Він розвивається як особистість. Якщо дитина не відчувала любові, то згодом вона може стати людиноугодником і таким чином заробити любов і увагу. Він намагається знайти неправильну відповідь на правильну потребу.

Лондонський шпиталь під час Другої світової війни.

Рівень смертності становив 90%. Як показали надалі дослідження, цей госпіталь був притулком для немовлят – сиріт із зруйнованого бомбами Лондона. Медсестри були надто зайняті і не могли тримати

немовлят на руках. Протягом трьох місяців багато хто з них помер від браку кохання.

Сила близькості: як любов зцілює тіло та дух

Наше фізичне здоров'я нерозривно пов'язане зі станом нашої душі. Сучасна наука та медицина все частіше підтверджують те, про що Біблія говорила століттями: людині життєво потрібні любов, турбота та прийняття. Нижченаведена історія яскраво показує, як звичайне людське тепло здатне перемогти навіть смертельну недугу, і чому без поповнення цієї базової потреби неможливе наше духовне зростання.

У 1978 році в Університеті штату Огайо (США) було проведено експеримент із холестерином на кроликах з метою з'ясувати, скільки часу знадобиться летальною дозою холестерину для того, щоб вбити кролика. Після п'яти серій, які проводилися протягом двох тижнів експериментів, із шістдесяти кроликів вижив лише один. Щоразу один і той же співробітник лабораторії спостерігав за кроликом, що вижив. Лікарі дійшли висновку, що кролик зміг вижити лише тому, що дівчина дуже любила тварин; вона тримала його на руках, оберігала його, гладила і розмовляла з ним. Усі кролики померли, крім одного, до якого виявляли почуття прихильності.

Лікарі стверджують, що для того, щоб бути здоровим людському тілу, необхідно відчувати дотик до шкіри не менше тринадцяти разів на день.

Коли людина не отримує задоволення цих основних потреб своєї внутрішньої людини, їй стає важко досягти духовної зрілості. Дуже часто душевні рани затьмарюють здатність такої людини приймати

рішення відповідно до Божої волі. Він також може виявитися важким стати на шлях духовного учнівства і близькості з Богом. Без близькості з Богом йому важко буде «злучитися стару людину зі справами її і вдягнутися в нову, яка оновлюється в пізнанні за образом того, хто її створив». (Кол. 3: 9-10).

Це може призвести до таких наслідків: **Духовний сон** - коли душевні рани перешкоджають здібності духовної людини сяяти повною мірою і підніматися над тілесними звичками минулого. На це немає прямого заслання в Писанні, але є деякі місця, де йдеться про перебування людини в стані сну або духовної сплячки. Це перешкоджає усвідомленню життя в Дусі.

Приклад:

«Ось іду, як тати: блаженний, хто пильнує і береже одежу свою, щоб не ходити йому голим і щоб не побачили сорома його». (Об'явл. 16:15).

У 1-му посланні до Фессалонікійців, розділ 5, вірші 4-8, йдеться про неспання. Сплячі - догоджають плоті, а неспанні - Духу Христа.

Людям, які перебувають у духовній сплячці, важко відчувати близькість з Богом. Вони можуть бути спасеними, виконаними Святим Духом, і мати дари Духа Святого, але водночас демонструвати нестачу близькості з Отцем. Їхній досвід ґрунтується більше на розумі,

ніж на дусі. Таким чином, для них легше жити за Божими принципами, ніж за Духом Христом (що є лагідність, смирення і доброта), у пошуку характеру та способу життя схожого на Батьківську любов, прощення та співчуття.

Як уражений дух може вплинути на наше духовне життя.

Чоловік триєдин. Тіло має п'ять почуттів. Це зір, слух, смак, дотик і нюх, які допомагають вести здорове та плідне життя. Душа має такі почуття, як розум, воля, емоції та індивідуальність, що формуються шляхом накопичення життєвого досвіду. Духовна людина має здатний відчувати, знає і розуміє духовне і може підніматися над пережитими душевними ранами і жити за духом.

Мені сподобалося, як одного разу Кларк Тейлор навчав: *«Дух людини настільки зрілий, наскільки він взагалі може бути зрілим. Як взагалі можна покращити дух, створений за Божою подобою і народитися новим у Христі? Дух людини настільки зрілий, наскільки вона взагалі може бути. Проблема лежить у душі: розумі, волі емоціях та особистості».*

Для правильного розуміння наскільки поранення душі перешкоджають духу людини піднятися над звичними стандартами старої людини, ми повинні зрозуміти, як діє внутрішня людина.

Духовні почуття.

1. Дух людини спілкується з Духом Божим.

«А нам Бог відкрив це Духом Своїм; бо Дух усе проникає, і глибини Божі. Бо хто з людей знає, що в людині, крім духа людського, що

в ньому живе? Так і Божого ніхто не знає, окрім Духа Божого. Але ми прийняли не духу цього світу, а Духа від Бога, щоб знати дароване нам від Бога, Що й проголошуємо не від людської мудрості вивченими словами, але вивченими від Духа Святого, розуміючи духовне з духовним». (1 Кор. 2:10-13).

«...істинні шанувальники будуть поклонятися Батькові в дусі та істині, бо таких шанувальників Батько шукає Собі: Бог є Дух і ті, хто поклоняється Йому, повинні поклонятися в дусі та істині». (Івана 4:23-24).

Через дух людини ми відчуваємо голос, присутність і дії Бога. Святий Дух спілкується з нашим духом через нові одкровення, сні і тихий голос. Божому голосу, який ми відчуваємо, іноді може бути важко говорити голосніше, ніж суєта, і голос нашого внутрішнього болю. Дух Божий говорить духові людини і таким чином досягає нашої душі. І тоді ми відповідаємо йому нашим розумом, волею, емоціями, особистістю. Якщо наша душа глибоко поранена, вона швидше зосереджується на нашому болю, наших розчаруваннях та розладах; таким чином голос Господа здається слабким. Християни, які духовно сплять, швидше відповідають голосу плоті, ніж голосу Духа.

Приклад:

Є люди, які сильно відчують Дух Бога під час поклоніння, тоді як інші зовсім не відчують Його присутності. Для них поклоніння це механічний процес, тому вони легко проходять через нього.

В особистому служінні деякі люди здатні відчувати помазання (явна присутність Бога, яку вони відчують усіма п'ятьма почуттями), тоді як інші цього зовсім не відчують. Однак вони все одно отримують за вірою те, що дає їм Бог; як Ісус сказав Хомі: «Блаженні, що не бачили, але повірили». (Івана 20:29).

Деякі люди мають глибоке почуття особистої гріховності (совість), тоді як інші християни дуже рідко усвідомлюють свою гріховність або те, як Бог ставиться до їхнього гріха. Таким чином вони залишаються тілесними християнами і не змінюються роками.

«Тепер я тішуся не тому, що ви засмутилися, але що засмутилися до покаяння; бо засмутилися заради Бога, так що анітрохи не зазнали від нас шкоди. Бо смуток заради Бога чинить незмінне покаяння на спасіння, а смуток мирський чинить смерть. Бо те саме, що ви засмутилися заради Бога, дивіться, яка зробила у вас старанність, які вибачення, яке обурення на винного, який страх, яке бажання, яке ревності, яке стягнення! По всьому ви показали себе чистими у цій справі». (2 Кор. 7: 9-11).

Скорбота заради Бога приходить від духу людини, перетворюючись на почуття серця Бога. У такому разі ви не хочете принести прикrostі Святому Духу. Тому ви приймаєте біль і рани інших, як це зробив би Христос. Це зберігає і утримує вас від гріха, тому що ви не можете приносити страждання іншим, оскільки випробували їх самі.

«Але Він був вражений за наші гріхи і страждав за наші беззаконня» (Ісая 53:5).

2. Дух людини приймає розуміння та одкровення духовного.

«Але дух у людині і дихання Вседержителя дає йому розуміння» (Іов 32:8).

«Але ми прийняли ...Духа від Бога, щоб знати дароване нам від Бога, ...розуміючи духовне з духовним... духовний судить про все...» (1 Кор.2:12, 13, 15).

Духом своїм ми здатні отримувати розуміння слова Божого, отримувати нові одкровення та проникати у духовне.

Приклад:

Іноді Слово приходить для нас живим, і ми п'ємо з нього; але іноді воно може бути мертвим і неживим для нас.

Може бути музикант, чия гра абсолютно правильна, але нежива, і позбавлена будь-якого сенсу.

Проповідник чи вчитель може говорити абсолютно правильні слова і бути чудовим промовцем. Але якщо в його словах немає життя або немає помазання, це призведе до сумніву чи зміни в серці.

3. Дух людини допомагає йому перемагати хворобу.

«Дух людини переносить її немочі; а вражений дух - хто може підкріпити його? (Припов. 18:14).

«Веселе серце благотворне, як ліки, а похмурий дух сушить кістки» (Припов. 17:22).

Людина, чий дух перемагає душевні рани, може легко переносити немочі. Навіть якщо хвороба повторюватиметься знову і знову, людина все одно залишиться сповненою сенсу життя.

4. У душі людини віра та надія на майбутнє.

«Віра ж є здійсненням очікуваного і впевненістю в невидимому» (Євр. 11:1).

«... перед Богом, Якому він повірив, що творить мертвих і називає неіснуюче, як існуюче. Він понад надію, повірив з надією, через що став батьком багатьох народів...» (Рим. 4:17,18).

У душі людини живе віра та надія на зміни сьогоденної ситуації. Хоча утроба Сарри була мертва, віра і надія Авраама дали життя у безнадійній ситуації.

Люди, які живуть у своїх душевних ранах, живуть із болем та в обставинах цього моменту. Вони навряд чи сподіваються на те, що ці обставини колись зміняться. Думки про минуле приносять їм тільки біль. Отже, відчуття того, що життя зміниться на краще в майбутньому, у них невелике.

Вони живуть у болі сьогодення без віри на зміни на краще. Сьогоднішні проблеми – це все, що вони можуть бачити.

Оскільки в них мало надії на майбутнє, часто живуть одним днем, не замислюючись про результати своїх дій; і намагаються втекти чи сховатися від проблем.

5. Саме духом своїм ми можемо співпереживати та співчувати один одному, стати одним цілим з іншими у своєму серці.

«...І сповнились усі Духа Святого і говорили слово Боже з відвагою. А в багатьох віруючих було одне серце і одна душа» (У грецькому оригіналі: «думки, міркування, розуміння,

*прихильність, любов, ненависть, страх, радість, скорбота і гнів)
і душа...» (Дії 4:31-32).*

*«Плід же духу: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта,
милосердя, віра, лагідність, помірність...» (Гал. 5:22-23).*

*«Чоловіки, любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву і
віддав себе за неї, щоб освятити її, очистивши водою лазнею, за
допомогою слова». (Еф. 5:25-27).*

*«Так само й ви, дружини, коріться своїм чоловікам, щоб ті з них,
які не підкоряються слову, життю жінок своїх без слова
набували... Але потаємна серця людина в нетлінній красі
лагідного і мовчазного духу, що дорогоцінно перед Богом».
(1Петр. 3:1,4).*

Дух людини дає можливість, відклавши поверхневі взаємини, стикатися з людьми на духовному рівні. Тільки **7%** спілкування - це слова, **35%** - тон і голос, **58%** - мова нашого тіла (або, іншими словами, те, що виходить із нашої душі).

Духом нашим ми «налаштовуємося» (стаємо чутливими) на сприйняття потреб та почуттів одне одного. Ми повинні бути особливо емоційно та духовно чутливими один до одного у шлюбі; інакше ми не зможемо дізнатися про потреби інших. Ми повинні відчувати радість та серцевий біль, страх, скорботу чи горе один одного.

Коли хтось ранить нас, і ми живемо під тяжкістю цього болю, наші розмови часто стримані і нудні. Ми важко розвиваємо і підтримуємо взаємини, тому що живемо у сфері нашої власної необхідності зцілення і, тому, не можемо сприймати потреби інших.

Перерахуйте ті області, в яких ваша внутрішня людина не здатна піднятися над пораненнями душі:

Що може ввести здорових християн у сферу духовної сплячки, де вони живуть, прислухаючись до душі, а чи не до духу?

1. Темрява або не сповіданий гріх, що залишився в їхньому житті. (1Ів. 1:5-7).

Якщо людина продовжує жити з недоброзичливими думками, у непослуху чи гріху, це може погасити почуття присутності Бога в його житті. Важко жити в безпеці світла Батьківської любові, коли ми вважаємо за краще перебувати в темряві.

2. Більше віддавати, ніж отримувати.

Людина, яка надто зайнята роботою чи служінням, але дуже мало приділяє часу тому, щоб нагодувати свою внутрішню людину, зрештою виявить, що живе більше за тілом (його інтелект, душа), ніж за духом. Перестати годувати свою внутрішню людину, все одно, що харчуватися однією водою. Сили та енергія почнуть вичерпуватися і незабаром у вас не залишиться життя. Як часто ми віддаємо у служінні більше, ніж отримуємо.

3. Сімейна чи особиста криза.

Ми можемо жити за духом і бути сприйнятливими. Але приходять хвороби, горе, фінансова криза, криза у служінні, нападки, які зачіпають нашу особистість, самотність і ми виявляємось внутрішньо спустошеними. Слово втрачає своє значення: немає більше радості життя.

4. Потік прояву кохання, схвалення та прихильності перерваний.

Не виявлене кохання залишає рану. Біль поранення починає брати гору, і ми зосереджуємося на рані, а не на Дусі. Хтось може доводити, що йому не потрібне кохання, схвалення чи визнання, і навіть не розуміти, що всередині він прагне цього. Найкращий показник - це страх: страх перед відкиданням, страх перед невдачею, страх перед людиною, страх перед близькістю і ясністю, страх бути самим собою, відкритим і чесним.

«У любові немає страху, але досконале кохання виганяє страх, тому що в страху є мука; той, хто боїться, не досконалий у

коханні». (1 Івана 4:18).

Будь-який страх у нашому житті говорить про нестачу кохання. Кохання не досконале в нашому житті. Результатом цього є те, що недолік перешкоджає нашій духовній людині жити у близьких стосунках з Богом, іншими та в сім'ї.

Як справи з вашими взаємовідносинами?

Чи виявляється у них відкритість, довіра, повна ясність, прощення, лагідність, смиренність, м'якість і любов?

Коли в нашому житті не вистачає любові (проявленої любові, схвалення, прихильності), тоді внутрішні бажання нашого тіла піднімаються в нашій душі. Таким чином, наша духовна людина зменшується і дозволяє тілу шукати неправильні відповіді на правильні потреби.

Дорога до лікування.

«Я обкладу тебе пластирем і зцілю тебе від твоїх ран, говорить Господь. Тебе називали знедоленим, кажучи «ось Сіон, про якого ніхто не питає». (Єрем. 30:17).

«Господь... послав мене зціляти розтрощених серцем, проповідувати полоненим визволення, ... втішити всіх нарікаючих, ... За посоромлення вам буде вдвічі; за ганьбу вони будуть радіти своїй долі, бо в землі своїй удвічі отримають; веселість вічне буде в них». (Ісая 61:1, 2, 7).

«Бо так говорить Господь: Ось, Я спрямовую до нього світ як річку, і багатство народів - як потік, що розливається, для насолоди вашої; на руках носитимуть вас і на колінах пестять. Як утішає когось мати його, так втішу Я вас, і ви будете втішені в Єрусалимі». (Ісая 66:12,13).

Для того, щоб зміни почали відбуватися, зазвичай потрібні три речі:

- Нам має бути досить боляче, щоб у нас був лише один вихід – змінитись.
- Ми повинні добре знати, що ми маємо надію на зміни.

- Ми повинні прийняти досить безумовне кохання, щоб у нас була мотивація до змін.

Оскільки ми починаємо подорож - лікування, дуже важливо розрізнати таке:

- **Рана** - вимагає зцілення від поранень і нестачі любові (Ісая 61:1-3; Матв. 4:23-24).
- **Негативне мислення** - ми маємо бачити себе такими, якими бачить нас Бог. (Фил. 4:8; Єрем. 29:11; Пс. 149:4; 1 Іван 3:1).
- **Гріх чи непокора** - потребує сповідання та покаяння. (Марк 11:25; 1 Івана 1:9).
- **Темрява** - ми маємо замінити темряву на світло та істину. (Івана 8:32; Єр. 31:3; Івана 14:23; 16:27; 17:26).
- **Залежність** - ми маємо бути вільними від пригнічення. (Дії 10:38; Лук. 4:18).

Десять нижченаведених принципів не обов'язково є кроками до зцілення, яким ми повинні слідувати в точному порядку, але кожен з них є частиною процесу зцілення, через який ми проходимо, оскільки ми закликаємо Господа:

«Зради мене, я не можу більше бути таким, яким я є! Я хочу бути більш схожим на Тебе!»

1. Лікування починається з усвідомлення необхідності у ньому.

*« Бо ти кажеш: «я багатий, розбагатів і ні в чому не потребу»;
а не знаєш, що ти нещасний і жалюгідний, і жебрак і сліпий і
голий. Раджу тобі купити в Мене золото, вогнем очищене, щоб
тобі збагатитися, і білий одяг, щоб одягнутися і щоб не видно
було сором наготи твоєї, і маззю очей помаж очі твої, щоб
бачити». (Об'явл. 3:17,18).*

Усі люди, які живуть на землі, діляться на два типи: ті, хто визнають, що мають проблеми і ті, хто заперечує це. Слово "de - Nile" (річка Ніл в Єгипті) співзвучне з англійським словом "заперечувати", а люди там утримуються в неволі.

Найбільший бар'єр на шляху до лікування це гордість. Гордість прагне звинуватити інших і водночас виправдовує свої власні помилки. Таким чином, гордість змушує людину визнати необхідність змінитись для інших, але не для себе. Гордість також засуджує Бога та інших, коли щось не виходить. Гордість бачить рани, нанесені іншими, і не хоче усвідомлювати свої власні слабкості, помилки та страждання. Гордість не любить брати на себе відповідальність, коли цілі йдуть погано.

- Усі бажання бути коханими;
- Усі байдужості до потреб інших;
- Усі байдужості до почуттів інших;
- Всі різкі та поспішні засудження та рішення;
- Усі прояви характеру;
- Вся різкість та роздратування;
- Усі почуття гіркоти;

- Усі почуття поділу та відчуження;

*Беруть свій початок у гордості! Гордість завжди шукає свого!
(З книги «Смиренність» Ендрю Мюррея).*

**Питання, які слід поставити собі, коли приходить біль,
розчарування чи неприйняття.**

- Господь, чого Ти хочеш навчити мене у цій ситуації? (Рим. 8:28, Бут.45:5, 50:20)
- Яке ставлення в мене має бути до тих, хто завдав мені болю, чи засмутив мене? (Фил. 2:1-9)
- Чи не порушують мої дії якісь біблійні принципи? (Рим. 14:12, Мат. 5:23, 24, 1 Івана 2:11)
- Як мої слова повинні влаштовувати, наставляти та принести відновлення всім людям, залученим до цієї ситуації? (Еф. 4:29-32)
- Господи, чи маю я пробачити когось у цій ситуації? (Марк. 11:25-26, Мат. 6:14, Лук. 23:43)
- Господи, в чому хочеш, щоб я змінився, виходячи з цього уроку? (Фил. 4:8, 9, Кл. 3:8-17)

Те, як ми справляємося з неприйняттям і те, як ми змінюємося з Божої волі, показує, наскільки безпечно ми відчуваємо себе, перебуваючи в батьківській любові.

2. Визначте області духовної сплячки, де ви можете перебувати.

« Випробуй мене, Боже, і пізнай моє серце; Випробуй мене, і дізнайся мої думки, і бач, чи не на небезпечному шляху я, і направ мене на вічний шлях». (Пс. 138:23-24)

Перегляньте своє дитинство і визначте ті області, де ви не отримали виявленої любові та прихильності. Можливо, у вас присутня прихована злість або обурення (або почуття образи) до тих, хто піклувався про вас у дитинстві і не був здатний виявити любов до вас.

3. Визначте гіркий корінь осудів та принесіть їх до Хреста.

«Спостерігайте, щоб хтось не втратив благодаті Божої; щоб якийсь гіркий корінь, виникнувши, не завдав шкоди, і щоб їм не осквернилися багато людей» (Євр. 12:15).

«Бо всяке дерево пізнається за своїм плодом...» (Лук. 6:44).

Вірою, не тільки почуттям, усвідомлюємо і каємось у будь-якому обуренні чи гіркоті, що може виникнути через брак вираженого кохання. Поганий плід у вашому житті може бути ознакою гіркого коріння. Почавши подорож - зцілення, буде не даремно записати плід, який ви виявили, на папері і попросити Святий Дух відкрити приховані коріння.

4. Визнайте негативні емоції та гріхи.

«Той, хто приховує свої злочини, не матиме успіху; а хто зізнається і залишає їх, той помилюється» (Притов. 28:13).

«Якщо сповідуємо гріхи наші, то Він, будучи вірним і праведним, простить нам гріхи (наші) і очистить нас від усякої неправди» (1 Івана 1:9).

Ми повинні сповідувати наші гріхи на тому рівні, на якому ми їх скоїли:

Таємні гріхи - це ті гріхи нашого серця чи розуму, які ніколи не «пускалися у справу» або ніколи нікому не висловлювалися; Їх треба сповідати лише Богу. Також може бути корисно сповідувати гріх друзям - християнам, які вам близькі.

«Визнайте один одного в провинах і моліться один за одного, щоб зцілитись» (Яков. 5:16).

Персональні гріхи - це наші гріховні стосунки та дії, які вплинули на інших. Ми, можливо, неправильно виявляли любов Божу, співчуття і прощення до іншої людини і, таким чином, поранили її. Наш гріх міг кинути тінь на образ Бога у його уявленні. Ми повинні шукати можливість сповідати наш гріх перед цією людиною, щоб розбити твердині руйнівної поведінки в нас.

Корпоративні гріхи - це гріхи, які були вчинені проти кількох людей, церкви чи сім'ї. У цьому випадку, мало просто сповідати наш гріх Богу або тільки одній людині. Ми принесли біль або

розбрат у групу людей; ми повинні упокорити себе, вийти перед цими людьми і сповідати наш гріх для того, щоб зруйнувати цю твердиню в нашому житті.

Моліться над негативною реакцією на поранення. Було б корисно записати їх у зошит для молитви: почуття занедбаності чи відкидання, гіркоту, обурення, ненависть, гнів, бунт, недовіру, страхи, тривоги, контроль, маніпулювання тощо.

Ми крокуємо життям, накопичуючи негативні емоції від людей, які принесли нам біль. Необхідно розповідати про них надійному другові, який змусить нас судити самих себе.

«Бо якби ми судили самі себе, то не судили б ми» (1 Кор. 11:31).

Це допомагає нам розряджатися і не носити з собою все це огидне сміття минулого. Принесіть кожну з цих емоцій до Хреста, вибачаючись за ходіння в темряві.

5. Вибачте тих, хто вас поранив.

«І коли стоїте на молитві, прощайте, якщо маєте на кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам провини ваші» (Марк. 11 '25).

«Чи не належало й тобі помилувати твого товариша, як я помилував тебе?». І розгнівавшись государ його віддав його мученикам, доки не віддасть йому всього боргу. Так і Отець Мій

Небесний вчинить з вами, якщо не простить кожен із вас від серця свого братові своєму гріхів його» (Матв. 18:33-35).

«Отче! вибач їм, бо не знають, що роблять» (Лук. 23:34).

Єврейське поняття вибачення.

У місті Міртл Біч, Південна Кароліна, був пограбований власник магазину – єврей. Пограбував його, погрожуючи пістолетом, один із працівників цього магазину, одягнений у лижну маску. Пізніше він був спійманий і прийшов до власника магазину вибачатися. Господар магазину відповів: *«Тора каже, що я прощаю тебе, тож ти прощений»*. Господар відновив хлопця на роботі і, згодом, отримав посаду менеджера в одному з магазинів господаря на березі океану.

Прощення не ґрунтується на заслугі та особистості того, кого прощають. Воно ґрунтується на особистості того, хто прощає. Ісус – той, хто прощає нас. Його особистості достатньо, щоб вибачитися в нашому серці, якщо ми того хочемо.

Прощення - це процес, подібний до лікування. Нам, можливо, доведеться прощати і прощати людину, день за днем, роками, доки біль не зникне. Ми знаємо, що прощення відбулося, якщо ми можемо думати про цю людину, бачити її і відчувати, що біль у нашому серці поступився місцем вдячності Богові за те, що Він зробив.

6. Покладіть рани, людину, злість і біль біля підніжжя Хреста і дозвольте всьому цьому піти.

«І щоб через Його приміряти з Собою все, умиротворивши через Нього, кров'ю хреста Його і земне і небесне. І вас, що колись були відчуженими і ворогами, за прихильністю до злих діл, нині примирив у тілі плоті Його, смертю (Його), щоб представити вас святими і непорочними і неповинними перед Собою» (Кол. 1:20-22).

«І вас, які були мертві в гріхах і в необрізанні вашого тіла. Оживив разом з Ним, простивши нам усі гріхи, вигубивши вченням рукопис, що був про нас, і Він взяв його з-поміж середовища і прибив до хреста» (Кол. 2:13-14).

Доки ви відчуваєте, що ви вільні, ви можете день за днем, хвилина за хвилиною покласти весь біль біля підніжжя Хреста.

Молитва:

«Господи Ісусе, я покладаю (людина, біль, агресія...) біля підніжжя Хреста. Я звільняюся від цього, тому що я втомився від цієї рани. Я примовляю (людини, біль, агресія...) до смерті, відвертаюся і йду від усього цього, і звертаю своє обличчя до Тебе».

7. Людині, можливо, буде необхідна чиясь допомога в зціленні та звільненні.

«Признайтесь один перед одним у провинах і моліться один за одного, щоб зцілитися: багато може посилена молитва праведного». (Як 5:16).

«І покликавши дванадцятьох учнів своїх, Він дав їм владу над нечистими духами, щоб виганяти їх та лікувати всяку хворобу та всяку неміч» (Матв. 10:1).

Чому б людині не сказати: «Ні, я думаю, що впораюсь із цим сам. Мені не потрібна стороння допомога. Ісус – мій зцільник. Дух Святий – мій душопікун. Це не біблійно. Я можу звернутися до Бога сам? Чи не є причиною такої реакції недовіра, страх бути знедоленим, страх перед людьми, сором і вина, почуття, що тебе неодноразово зраджували, небажання відкрити свою справжню сутність (яка є гордість)? Чи намагаємося ми зберігати образ єдності, не бажаючи, щоб хтось дізнався про наш справжній внутрішній біль. Чи можемо ми всі заперечувати, бути не здатними до навчання, чи не можемо приймати від інших? Чи можемо ми досягти повної зрілості і тепер не потребуватимемо сторонньої допомоги.

Попередні вірші розкривають біблійне підґрунтя необхідності прийняття служіння від інших. Через увесь Новий Завіт зціленню та звільненню майже завжди передувала молитва однієї людини за іншу. Біблія прояснює, як сила та помазання збільшуються в числі.

«Як би один міг переслідувати тисячу і двоє проганяти темряву» (Втор. 32:30).

Часто під час служіння з іншими хтось отримує любов отримує любов, визнання та прийняття, яке він не отримав у юності. Доти, доки буде нестача любові, буде присутній і страх. Доки ми будемо боятися бути самим собою, бути відкритими перед людьми, брак любові не буде заповнений.

Під час служіння найкраще створити команду служіння, в якій буде один чоловік і одна жінка. Якщо це неможливо, тоді жінки повинні служити жінкам, а чоловіки – чоловікам якнайбільше.

8. Моліться за всі ті роки радості та цілісності, які були втрачені, щоб вони були відновлені і ви були повністю примирені у Богові.

«І наповняться гумна хлібом і переповняться підточення виноградним соком та оливи. І віддам вам за ті роки, які пожирали сарана, черв'яки, жуки та гусениця... І до ситості будете їсти та насичуватись...» (Йоїл 2:24,26).

«Бо коли ми, як вороги, примирилися з Богом смертю Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його» (Рим. 5:10).

Молитва:

«Господи Ісусе, я молюся, щоб усі роки болю та страждання були замінені роками радості та задоволеності. Віднови розбиті

взаємини. Нехай моє тіло, що страждає, зцілиться і відновиться. Віднови року і примири мене з Собою та Твоєю сім'єю віруючих.»

9. Відмовтеся від будь-якого таємного бажання смерті та оберіть життя.

«Бо ніхто ніколи не мав ненависті до свого тіла, але живить та гріє її, як і Господь Церква; Тому що ми члени тіла Його, від тіла Його і від кісток Його» (Еф. 5:29-30).

Життя для людини дійсно може бути настільки сповнене болем, що він несвідомо вірить, що краще було б зовсім не народитися. Він відчуває, що з'явився на землі випадково. Таке почуття змушує людей приймати брехню настільки глибоко, що вони можуть звільнитися. Це може впливати на їхнє здоров'я, впевненість, узгодженість, таланти та старанність у житті. У таких людей навіть може бути прихована злість на Бога за їхнє повне болі життя.

Такій людині треба:

1. шукати вибачення за бунт проти життя та засудження Бога;
2. пробачити всіх, хто змусив бажати смерті;
3. відмовитися від бажання смерті та обрати життя.

10. Прийміть передану вам батьківську любов і благословення.

«Ти Син Мій Улюблений, у якому Моє милосердя» (Марк 1:11).

«Бо Батько сам любить Вас, тому що ви полюбили Мене і повірили, що Я вийшов від Бога» (Ів. 16:27).

«...хай пізнає світ, що Ти послав Мене і полюбив їх, як полюбив Мене... І Я відкрив їм ім'я Твоє і відкрию, та любов, якою Ти полюбив Мене, у них буде, і Я в них.» (Івана 17:23, 26).

«Істинно кажу вам: хто не прийме Царства Божого, як дитя, той не ввійде до нього. І обійнявши їх, поклав на них руки і благословив їх» (Марк 10: 15,16).

Багато людей не почуваються благословенними своїми батьками або Небесним Батьком. І результатом цього є брак любові у їхньому житті та постійні страхи. (1 Івана 4:18).

Духовне здоров'я та емоційна зрілість не прийдуть доти, доки люди не заповнять цей недолік любові і не навчаться знаходити спокій у батьківській любові.

Сьогодні ця велика батьківська любов виливається на Його дітей у глибину їхніх сердець.

«Любов Божий вилився в наші серця Духом Святим...» (Рим. 5:5).

Це може стати глибоким переживанням через покладання рук або наші особисті пошуки Отця: перебування в Його Слові, роздуми про Нього, поклоніння, очікування і час в очікуванні Його присутності. Живіть вірою, а не почуттями, навіть якщо почуття переповнюють нас, коли Отець обіймає нас Своєю любов'ю.

11. Бачити себе таким, яким бачить нас Бог.

«Отже, хто в Христі, той нове творіння; давнє минуло, тепер все нове. Все ж таки від Бога Ісусом Христом, який примирив нас із Собою і дав нам служіння примирення, тому що Бог у Христі примирив із Собою мир, не звинувачуючи людей у злочинах їхніх, і дав нам слово примирення. Тож ми посланці від імені Христового, і як би Сам Бог умовляє через нас, від імені Христового просимо: примиріться з Богом. Бо хто не знав гріха, Він зробив для нас жертвою за гріх, щоб ми в Ньому стали праведними перед Богом» (Кор. 5:17-21).

«Бо Господь благоволить до народу Свого, прославляє смиренних спасінням.» (Пс. 149:4).

80% думок простої людини – негативні. Почніть розмірковувати над Божою любов'ю, прийняттям та прихильністю до вас. Ви є щасливою думкою Батька і Він тримає вас на долоні Своєї руки та посміхається вам!

«Які думки в душі його, такий і він...» (Прип. 23:7).

Почніть оновлювати свій розум (Рим. 12:2) і дух вашого розуму (Еф. 4:23). відкинувши брехню самоосуду і полонивши всяку думку (2 Кор. 10:5). Говоріть щось, що Бог говорить про вас, і прийдіть до Хреста і покайтеся в кожній невідповідній Христу думки або в кожному вчинку.

12. Увійдіть до спілкування з сім'єю Отця.

«Будемо уважні один до одного, заохочуючи до любові та добрих справ; не будемо залишати зборів своїх, як у деяких звичай; але будемо умовляти один одного...» (Євр. 10:24-25).

«І вони постійно перебували у вченні Апостолів, у спілкуванні та заломленні хліба та в молитвах. Був страх на всякій душі; і багато чудес і знамень відбулося через Апостолів у Єрусалимі. Все ж віруючі були разом і мали все спільне» (Дії 2:42-44).

Відбуваються надприродні речі, коли люди перебувають у коханні, маючи одне серце та одну мету. Без близькості та близьких особистих відносин може бути зцілення чи цілісності. Доки ми будемо боятися, що нам знову зроблять боляче, ми будемо вибудовувати стіну самозбереження між нами та людьми. Таким чином, ми не зцілилися. Оскільки ми любимо і заохочуємо одне одного, любов Божа протікає через нас і допомагає заповнити брак любові в наших серцях. Спочатку ми повинні навчитися отримувати любов до того, як зможемо навчитися віддавати її.

«Любитимемо Його, тому що Він полюбив нас» (1 Івана 4:19).

Підтримка групи утворена навколо нашої області потреби чи поранення - прекрасне довкілля зцілення. Група чи спільнота груп починають вчити нас довіряти та любити знову.

13. Стійте непохитно та терпляче.

«Якщо терпимо, то з Ним...» («Тим. 2:12). «...і всі подолавши, встояти.» (Еф. 6:13).

«Будучи впевнений у тому, що той, хто почав у вас, добре діятиме (його) навіть до дня Ісуса Христа» (Филип. 1:6).

Тому, коли ми до кінця зробили все, що ми могли зробити, впевнені, що Бог зробить все, що від Нього залежить.

Зцілення це майже завжди такий процес, під час якого ми приймаємо низку рішень. Це процес, який веде нас до повноти та зрілості.

Ступінь повноти, в якій ми знаходимося, найкраще визначається мірою любові, яку ми виявляємо в нашому повсякденному житті. Ступінь істинної любові, яку ми виливаємо, найкраще може бути виміряна нашою здатністю пробачити тих, хто несправедливо поранив нас. Чим важче нам пробачити, тим менше істинної любові ми виявляємо.

Бог наказував, що наші взаємини з тими, кого найважче любити, стають саме тим ґрунтом, з якого виростає смиренність і нищівність. Оскільки смирення приходить через скорботу, ми, таким чином, входимо в присутність Отця. Хочу висловити мою подяку та вдячність

усім тим авторам і книгам, які допомогли мені зрозуміти і усвідомити мої власні рани та глибоку потребу в зціленні.

Молитва:

*«Батьку, допоможи мені перетворити це знання на реальність у
моєму серці та життєвому досвіді до того, як я спробую
передати це іншим. Зроби це заради моєї дружини та дітей,
Господи!*

Зцілення ураженого серця

Відкритий тест (з використанням підручника)

Ім'я студента _____ дата _____

Викладач _____ бали: _____

Істинно / Невірно (1 бал за кожну правильну відповідь)

1. ☐ І/Н Відчувати себе пораненим – це нормально!
2. ☐ І/Н Немає іншого шляху до зцілення, крім консультування та молитовного служіння
3. ☐ І/Н Якщо одна людина грішить проти іншої, їй необхідно сповідати свій гріх перед Богом. Немає жодної необхідності сповідатися перед пораненою ним людиною
4. ☐ І/Н Люди можуть несвідомо звинувачувати Бога за свої поранення
5. ☐ І/Н Наша позиція у Христі і досвід у Ньому – це одне й те саме
6. ☐ І/Н Немає більшого бар'єру для лікування, ніж гордість

7. **I/H** Душевні рани не можуть перешкоджати нам чинити за духом
8. **I/H** Душевні рани можуть з'явитися у людини, яка глибоко любима, але не відчуває цього кохання ні в дотиках, ні в почуттях прихильності.
9. **I/H** Дух Бога звертається до душі людини і, таким чином, далі, до духу людини
10. **I/H** Те, як ми реагуємо на відкидання, зазвичай відображає глибину нашого пережитого досвіду зцілюючої батьківської любові
11. **I/H** Зцілення - це майже завжди процес, який відбувається завдяки серії наших виборів, і веде нас до зрілості
12. **I/H** Відповідно до твердження Чарльза Соломона, 98% християн відображають образ Христа.
13. **I/H** Душевні рани – одна з найбільших перешкод до близькості
14. **I/H** Одним із визначень сорому, може бути: «чужий серед своїх»
15. **I/H** Ми не несемо відповідальності за рани, нанесені нам людьми, так само як і не відповідаємо за нашу реакцію на поранення
16. **I/H** Гордість змушує людину бачити необхідність зміни для інших, але не для себе
17. **I/H** Дослідження показали, що 80% думок людини – негативні
18. **I/H** Відкидання змушує емоції людини значно зростати

19. **I/H** Відкидання - рана, яка найрідше зустрічається
20. **I/H** Будь-який прояв страху в нашому житті говорить про нестачу кохання
21. **I/H** Відмінною рисою людей, які сприймають себе як жертву, є величезне прагнення життя
22. **I/H** Обговорюючи тему душевних ран, ми намагаємося знайти помилку чи покласти провину
23. **I/H** Уражений дух - це звичне мислення, яке впливає на те, як ми сприймаємо Бога і що думаємо про Нього
24. **I/H** Ми створені за Божою подобою; і створені насамперед для спілкування з Богом та іншими
25. **I/H** Вивчення життя Саула, в 1 Царств 15 главі, розкриває нам, що він був смиренною людиною
26. **I/H** Контроль та маніпулювання – ознаки ураженого духу
27. **I/H** Ступінь повноти, в якій ми ходимо, найкраще виявляється у ступені любові, яку ми виявляємо щодня
28. **I/H** Духовне здоров'я та емоційна зрілість приходять, коли дефіцит любові заповнений, і люди вчаться знаходити спокій у любові Батька
29. **I/H** «Переслідувач» завжди усвідомлює необхідність змінитись

30. **І/Н** На другому році життя, дитина вчиться довіри та сміливості через ніжний дотик

Обведіть найбільш підходяще закінчення пропозиції або відповідь

31. **Підручник «Зцілення ураженого серця» призначений для:**

- а) людей, які борються з депресією
- б) тих, хто шукає покаєння та зміни
- в) пасторів та вчителів
- г) студентів біблійного коледжу

32. **У якій із вікових груп починається «виплескування» нашого «накопиченого» болю:**

- а) 20-25 років
- б) 25-30 років
- в) 30-35 років
- г) 35-40 років

33. **Ознакою емоційної незрілості є:**

- а) шукає задоволення склад розуму
- б) безвідповідальність та недолік самоконтролю
- в) хронічні занепокоєння
- г) все вищеперелічене

34. **Уражений дух - одна з найбільших перешкод до**

- а) близькості з нашою родиною

- б) служінню «втраченим»
- в) служінню у церкві
- г) розвитку взаємовідносин з друзями та сім'єю

35. Відкидання:

- а) рана, яка зустрічається найрідше
- б) рана, яка найчастіше зустрічається
- в) ніколи не залишає рану
- г) не має нічого спільного з поразкою

36. Чотири основні емоційні потреби людини:

- а) їжа, комфорт, безпека, безумовне кохання
- б) безпека, надія, порятунок та мета
- в) надія, похвала, комфорт і безумовне кохання
- г) безумовна любов, безпека, похвала та мета

37. Сім'я, де кожен «грає роль» може:

- а) вселяти страх, почуття небезпеки та порожнечу
- б) змусити дитину зображати кохання, для того, щоб її отримати
- в) мати високі стандарти без достатнього прояву кохання та прихильності
- г) все вищеперелічене

38. Року, першорядної важливості для розвитку індивідуальності (особистості)

- а) від 0-6 років

- б) від 6-12 років
- в) від 12-18 років
- г) від 18-24 років

39. **Що з перерахованого нижче НЕ є ознакою ураженого духу**

- а) власництво
- б) самозосередженість
- в) розлучення
- г) ізоляція

40. **Якщо ми перебуваємо під впливом ураженого духу, то яким є ставлення Бога до нас?**

- а) Він злий на нас
- б) Він соромиться нас
- в) Він приймає нас у Свої обійми
- г) Він розчарований у нас

41. **Що з перерахованого НЕ є роллю - відповіддю на поранення**

- а) «рятівник»
- б) «переслідувач»
- в) «викупник»
- г) «жертва»

42. **«Пускаючий пил в очі» - це:**

- а) роль реакції у відповідь на ураженість
- б) характеристика ураженого духу

- в) тип особистості, сформований під впливом ураженого духу
- г) причина поранення

43. **«Мораліст» - це:**

- а) поліцейський Бога
- б) трудоголік
- в) «людоугодник»
- г) пасивний

44. **Вони живуть самодостатнім життям із нестачею довіри:**

- а) подружні / батьківські відносини під впливом ураженого духу
- б) ставлення уражених християн до Бога
- в) ставлення «заблуканої» людини до Бога під впливом ураженості

45. **Експеримент із холестеринном на кроликах убив**

- а) всіх кроликів (60)
- б) 55 кроликів
- в) всіх, крім одного
- г) жодного

46. **Люди, які у духовній сплячці, переживають труднощі:**

- а) поблизу з Богом
- б) з порятунком
- в) з виконанням Святого Духа
- г) з дарами Святого Духа

47. **Своїм духом ми «налаштовуємося» на (стаємо чутливими до):**

- а) радіо
- б) духовні дари
- в) потреби та почуття інших
- г) наші відкидання та рани

48. **Якщо ми дозволяємо темряві або несповіданому гріху бути присутнім у нашому житті, то це може бути причиною:**

- а) ураженість духу
- б) відкидання
- в) духовної сплячки
- г) смерті

49. **Коли ми відчуваємо нестачу кохання в нашому житті:**

- а) в нашій душі піднімаються внутрішні бажання та спонукання плоті
- б) наша духовна людина «зменшується»
- в) ми обираємо неправильний шлях для задоволення потреб
- г) все перераховане

50. **Оскільки ми починаємо процес зцілення, ми не повинні шукати**

- а) темряви
- б) залежності
- в) відкидання
- г) негативне мислення

51. Лікування починається, коли ми

- а)** знаходимо корінь відкидання
- б)** усвідомлюємо темряву в нашому житті
- в)** усвідомлюємо необхідність нашого лікування
- г)** ранимо інших людей

52. Усі люди поділяються на два типи. Це

- а)** вражені та знедолені люди
- б)** ті, хто визнають, що мають проблеми та ті, хто це заперечує
- в)** зцілені та щасливі
- г)** люди з проблемами та ті, у яких проблем не існує

53. Що з наступного не є частиною процесу лікування

- а)** виявлення областей духовної сплячки, в якій ви можете перебувати
- б)** викриття гіркого кореня осудів та віддача їх на Хрест
- в)** сповідання негативних емоцій та гріхів
- г)** складання списку всіх минулих поранень і, що прийшли до тих людей, сповідання їх

54. Ми знаємо, що прощення повністю відбулося, якщо

- а)** ми можемо думати про цю людину і бачити її, і біль у нашому серці замінений подякою Богу за те, що Він здійснив
- б)** ми можемо бачити цю людину і протистояти їй у відповідь на те, що вона для нас зробила
- в)** повністю забути про те, що сталося

г) ми можемо служити іншим у тих областях, де ми були поранені

55. **Бажання смерті це коли**

а) ми хочемо, щоб люди, що оточують нас, були мертві

б) люди вірять, що краще було б зовсім не народитися

в) нас прокляли

г) людина померла в перші 12 років життя

56. **Зцілення – це процес, який приходить**

а) через переживання «Єрихонської Дороги»

б) через візит до консультанта

в) через проведення низки виборів

г) коли ми нічого не робимо

57. **Більшість проблем приходять з одного чи кількох джерел, які створюють замкнене коло болю (цикл).**

Намалюйте діаграму цього циклу. (5 балів).

58. **Перелічіть чотири функції чи почуття душі**

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

59. Перерахуйте по порядку п'ять частин "пастки сорому" (5 балів)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

60. Перерахуйте п'ять можливостей нагодувати свою духовну людину так, щоб ваша душа змогла піднятися над ураженістю (5 балів)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

61. Запишіть по порядку п'ять частин циклу "Синдром Саула" (5 балів)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

62. Існують три основні ролі реакцій на поранення. Перерахуйте їх (3 бали)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

63. Запишіть три почуття або функції внутрішньої людини (3 бали)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

64. Назвіть три різні рівні гріха, які ми повинні сповідувати

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

65. Для того, щоб почали відбуватися зміни, зазвичай необхідні три пункти. Запишіть їх

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

Завдання: Підберіть відповідне визначення до цих слів (1 бал за кожную правильну відповідь)

66.	_____	«Людиноугодник»	а) збентеження через наші помилки
67.	_____	«Робкий»	б) відчувати себе небажаним, виключеним, нічого не вартим
68.	_____	«Пускаючий пил в очі»	в) людина не може подолати свої проблеми та страждає
69.	_____	«Жертва»	г) ця людина бореться з пораненнями
70.	_____	«Сором»	д) хоче змінити світ і допомогти кожному
71.	_____	«Визволитель»	е) для задоволення своїх емоційних потреб привертають увагу до себе
72.	_____	«Духовно сплячий»	ж) вони знаходять себе, пристосовуючись до ідеалів колективу, в якому вони зараз перебувають
73.	_____	«Ізоляціоніст»	з) уражений дух змушує цих людей боятися помилок, людей і боятися бути знедоленим
74.	_____	«Борець»	і) внутрішній біль

75. _____ «Переслідувач» змушує цих будувати стіни самозахисту
к) ці люди стають бунтарями та кидають виклик усім і всьому
76. _____ «Відкидання» л) коли рани душі перешкоджають здатності внутрішньої людини сяяти на повну силу

РОЗВИТКУ ТВЕРДИН ГІРКОГО КОРНЯ

ВІДКРИТИЙ ІСПИТ (З МОЖЛИВОСТЮ ВИКОРИСТАННЯ ПІДРУЧНИКА)

Частина 1

І/Н Істинно / Невірно

1. **І/Н** Існує небезпека у розмові про рани людини.
2. **І/Н** 58% американців мають помірні проблеми розумового здоров'я.
3. **І/Н** Хороший плід можна отримати з поганого дерева.
4. **І/Н** Спокуса зробити зло чи гріх зазвичай приходить від людей, що оточують нас, або від тієї компанії, в якій ми знаходимося.
5. **І/Н** Твердиня – звична брехня, яка стверджується у підсвідомості.

6. **I/H** Звички - це наші рішення, що повторюються. Вони мають своє власне «життя».
7. **I/H** Дуже рідко твердині впливають на систему цінностей.
8. **I/H** Підсвідомі думки становлять 88% наших дій та стосунків.
9. **I/H** Коли ми стаємо християнами, твердині беззаконня предків наших не можуть більше проявлятися у нашому житті.
10. **I/H** У більшості країн та етнічних груп існують корпоративні твердині, що стрімко розвиваються.
11. **I/H** Духовні закони від фізичних законів всесвіту. Щоб вони «працювали» в нашому житті, ми повинні розуміти їх і вірити в них.
12. **I/H** Бог не судить нас за помилки та невдачі.
13. **I/H** Вшанування батьків не означає, що ви повинні цінувати їх весь час.
14. **I/H** У законі немає кохання, лише обов'язок.
15. **I/H** У книзі Осії 8:10 говориться, що якщо ви “посієте вітер, то пожнете бурю”.
16. **I/H** Ми можемо бути адвокатом у суді милості та відповідачем у суді закону.
17. **I/H** З того моменту, як ви стаєте християнином, ви перестаєте пожинати плоди того, що ще посіяли «у світі».

18. **I/H** В основному ми, будучи дорослими, використовуємо в житті те, чого навчилися в дитинстві та в юності.
19. **I/H** Серце християнина не може вірити у брехню.
20. **I/H** Наші вірування можуть осквернити інших.
21. **I/H** Приклади засудження та очікування не завжди ясно видно і не завжди легко розпізнаються.
22. **I/H** Надприродний шлях зцілення чи відновлення називається «Єрихонська дорога».
23. **I/H** Гордість, як правило, визнає неправоту і бере на себе відповідальність за особисті помилки.
24. **I/H** У покаянні завжди є дія.
25. **I/H** «Зрілість» – це припинення звинувачення інших.
26. **I/H** Люди створюють наш дух, ставлячись до нас певним чином.
27. **I/H** Зцілення перетворює досвід смерті на досвід життя.
28. **I/H** Наш досвід у Христі і наше становище у Христі – це одне й те саме.
29. **I/H** Умисні гріхи - це ті гріхи, які ми чинимо, вважаючи, що наша поведінка допустима перед Богом, хоча тим самим ми ображаємо Його.

30. **І/Н** Брехня твердині може піднестися над правдою того, що Бог відкриває про Себе і що Він думає і говорить про нас.

Частина 2

Заповніть бланк

31. **Запишіть 5 ознак або характеристик характеру емоційно хворої людини.**

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

32. **Назвіть 5 джерел проблем у стосунках.**

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

33. **Назвіть 5 твердинь.**

1 _____

2

3

4

5

34. **Перерахуйте 5 цілей твердинь розуму.**

1

2

3

4

5

35. **Назвіть 6 з 8 традиційних шляхів творення твердинь всередині нас.**

1

2

3

4

5

6

36. **Назвіть 4 закони здорових взаємин.**

1

2

- 3 _____
- 4 _____

37. Жнива може наступити через кілька років, коли ми вже забули про досконале. Назвіть 4 періоди у житті, коли настає час жнив.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____

38. Те, у що вірить наше серце, стає правдою, навіть якщо це брехня! Назвіть 4 області, де ми пождем те, у що продовжуємо вірити.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____

39. Назвіть три основні вимоги для лікування.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

40. **Будь-який таємний гріх чи не вирішені області – це темрява, і вони змушують нас ховатися. Темрява може означати таке:**

41. **Існують три області гріха. Назвіть їх.**

1

2

3

42. **Назвіть дві основні дороги, якими християнам слід йти, щоб відбулися зміни у їхньому житті**

1

2

43. **Назвіть чотири основні пункти Голгофської дороги, необхідні оновлення духу і розуму.**

1

2

3

4

44. Заповніть пропущені місця відповідно до твердження Стівена Ковей.

Посіявши думку , пожнеш _____ ;

Посіявши вчинок , пожнеш _____ ;

Посіявши звичку , пожнеш _____ ;

Посіявши характер , пожнеш _____ .

45. У сповіданні наших гріхів ми маємо зробити таке:

А. _____

Б. _____

Ст. _____

46. Справжнє покаяння - це така глибока зміна розуму, що вона змінює наше

47. Люди не творять ваш дух, вони _____ його.

48. Чому у сповіданні гріха так важливо розповісти про це комусь? (відповідь не повинна бути довшою за 1 абзац)

49. Однією пропозицією поясніть, що означає твердження «двостороннє прощення».

50. У кількох реченнях поясніть значення вірша з книги Ісая 61:2 *«Проповідувати ... день помсти нашого Бога»*.

Додаткова література

Рой Хашн

Голгофська дорога

Біл Лігою

Спокута сила благословення

Флоїд МакКлан

Батьківське серце Бога

Роберт 3 МакГіі

Пошуки сенсу

Ендрю Мюррей

Смиренність

Джон Сендфорд

Лікування ураженого духу

Чарльз Соломон

Вхід і вихід у заперечення та синдром відкидання

Керрол Томсон

Забиті сатани

Джек Вінтер

Повернення додому

Учбовий посібник

ЗЦІЛЕННЯ ПОРАНЕНОГО СЕРЦЯ

Джек Фрост

